

filosophική λιθος

Τ. 149 - ΕΤΟΣ 33 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 - 3 €

Ρατσισμός

- Δον Κιχώτης
- Υπερχορδές
- Εμφύχωση αγαλμάτων
- Συνέντευξη με Μάρκο Αυρήλιο
- Τα 7 κλειδιά ερμηνείας

ΑΑ

φιλοσοφική λίθος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η έκδοση του περιοδικού φιλοσοφική λίθος είναι αποτέλεσμα μη αμειβόμενης εργασίας. Αποτελεί μία εθελοντική προσφορά τόσο από πλευράς αρθρογράφων όσο και των υπολοίπων συνεργατών σε τεχνικά θέματα. Τα άρθρα που δημοσιεύονται είναι προϊόν έρευνας στους χώρους της επιστήμης, της τέχνης, της φιλοσοφίας και της μεταφυσικής. Τα έσοδα από τις πωλήσεις καλύπτουν το κόστος της έκδοσής

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
ΑΓ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ 29,
ΑΘΗΝΑ 11361
Τηλ. 210 8810830
e-mail:books@nea-acropoli.gr
Πληροφορίες:
www.nea-acropoli.gr

ΕΤΟΣ 33°, ΤΕΥΧΟΣ 149
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Εκδότης - Ιδιοκτήτης

Γ.Α. Πλάνας

Διευθύντρια Σύνταξης

Μαρία Χιμένεθ

Υπεύθυνος Ύλη

Γιάννης Βούλγαρης

Ατελιέ

Γ. Βαρελάς, Δ. Γακηλάζος, Κ. Δαϊκίδου

Στοιχειοθεσία - Διόρθωση

Δ. Κόκλα, Σ. Καλούδη

Δημ. Σχέσεις - Διακίνηση

Π. Βεκρής

Μεταφράσεις

Ι. Μούστρη, Σ. Κουντουρά, Β. Αληζιώτη

Συνεργάτες

Σ. Παττακός, Σ. Κουκουβής, Ν. Τύμη, Π. Βεκρής,

Λ. Αλεξανδράκη, Α. Ράσσιου, Γ. Κοτρωνάκης,

Ν. Μπούλια, Ε. Νέσση, Β. Γεωργιοπούλου,

Χ. Κληματσίδας, Μ. Αμπουζέρ, Κ. Δαϊκίδου,

Α. Χατζηπαλάση

Εκτύπωση

Μ. Κατίνας, Γ. Λέγγας

ΚΩΔ. ΕΝΤΥΠΟΥ: 01-2645

ISSN: 2241-4711

Τα τεύχη του περιοδικού φιλοσοφική λίθος
διατίθενται δωρεάν στα μέλη του σωματείου
της Νέας Ακρόπολης.

περιεχόμενα

α. μόνιμες στήλες

5. Από τον εκδότη
6. επιστημονικά νέα
8. Copy – paste - Ο Ποταμός
10. Σήμερα είδα...τον έρωτα
20. Πολιτιστική ατζέντα της Νέας Ακρόπολης
31. Έσωτερικός κινηματογράφος: CLOUD ATLAS
32. Τεστ: Τεστ για το πώς μας βλέπουν οι άλλοι
34. Βιταμίνες για την ψυχή
35. Ήξερες ότι? Διδάγματα αρχαίων Ελλήνων
37. Βιβλίων παρουσίαση
38. Στο επόμενο τεύχος

β. άρθρα

11. Ρατσισμός - Ξενοφοβία
14. Συνέντευξη από το Μάρκο Αυρήλιο

16. Δον Κιχώτης
24. Θεωρία των Υπερχορδών και αρχαία Φιλοσοφία
27. Τα 7 κλειδιά ερμηνείας
29. Η τέχνη της εμπύχωσης αγαλμάτων στην Αρχαία Ελλάδα

Ενα χαμόγελο...

Άνθρωποι στενοχωρημένοι, σκυθρωποί και αδιάφοροι κυκλοφορούν όλο και περισσότερο στους δρόμους, στους χώρους εργασίας μας και ακόμα και μέσα στο σπίτι μας.

Μπορεί τα πράγματα να μη βγαίνουν πάντα όπως τα περιμέναμε και τα προβλήματα να συσσωρεύονται, χωρίς να βρίσκουμε λύσεις, μπορεί να πληγωνόμαστε και να απογοητευόμαστε από ανθρώπους και καταστάσεις, αλλά αν λείπουν η καλή διάθεση, η αισιοδοξία και το χαμόγελο, όλα θα είναι χαμένα. Σε κάποια ταινία που είδα κάποτε ο πρωταγωνιστής έλεγε: «Γέλα! Η χαρά κρατάει τα προβλήματα μακριά!»

Ένα χαμόγελο δε λύνει τα προβλήματα... αλλά βοηθάει αποτελεσματικά!

Τα προβλήματα μοιάζουν με φαντάσματα, που κινούνται και μεγαλώνουν στο σκοτάδι και το χαμόγελο με μια ακτίνα φως, που συντελεί στη διάλυση του σκοταδιού.

Το χαμόγελο είναι μια εντελώς ανθρώπινη έκφραση, που μας εξυψώνει από τη ζωική μας φύση και μας κάνει πιο ανθρώπινους, γιατί μόνο οι άνθρωποι είναι ικανοί να χαμογελούν.

Γ' αυτό, όταν αισθάνεσαι αποθάρρυνση και λύπη... χαμογέλα!

Όταν χαμογελάμε, ο εγκέφαλός μας εκλύει ενδορφίνες, τις λεγόμενες επίσης και «ορμόνες anti-stress» ή «ορμόνες της ευτυχίας». Με τον τρόπο αυτό, ο φυσικός και ο συναισθηματικός πόνος καταπραΰνονται, η κούραση ελαττώνεται και έτσι ανανεώνουμε τις δυνάμεις μας πιο έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε οποιοδήποτε πρόβλημα.

Οι ενδορφίνες ενισχύουν το ανοσοποιητικό μας σύστημα, διατηρούν τα κύτταρα του εγκεφάλου μας υγιή, βελτιώνουν την κυκλοφορία του αίματος και έχουν αντιγηραντική δράση.

Οι ταοϊστές λένε ότι το χαμόγελο είναι η πιο δυνατή ενέργεια και όταν χαμογελάμε, τα όργανά μας εκκρίνουν μια ουσία γλυκιά σαν το μέλι, που ξεμπλοκάρει τον εαυτό μας.

Η καλή μας διάθεση αυξάνεται με το χαμόγελο και αυτό μας επιτρέπει να ελέγχουμε το άγχος και να αισθανόμαστε μεγαλύτερη ευεξία. Με το χαμόγελο προσαρμοζόμαστε ευκολότερα σε αντιξοές συνθήκες, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται η νοητική μας ευλυγισία και η ικανότητά μας να σκεφτόμαστε ολιστικά. Έχει ειπωθεί: «οι βιταμίνες δυναμώνουν το σώμα σου, αλλά το χαμόγελο δυναμώνει την ψυχή σου».

Σ' έναν κόσμο σκοτεινό το χαμόγελο είναι ένα δώρο που μπορούμε να προσφέρουμε σε όσους βρίσκονται γύρω μας, «φωτίζει περισσότερο από το ηλεκτρικό ρεύμα και κοστίζει λιγότερο».

Ένα αληθινό χαμόγελο, όχι ειρωνικό ούτε προσποιητό, βελτιώνει τις ανθρώπινες σχέσεις, πράγμα που η λαϊκή σοφία έχει εκφράσει λέγοντας ότι «η μικρότερη διάσταση ανάμεσα σε δύο ανθρώπους είναι ένα χαμόγελο».

Το χαμόγελο είναι μια γλώσσα, μια κατεξοχήν ανθρώπινη γλώσσα, που μπορεί να εκφράζει χωρίς λέξεις όλο τον πλούτο της ψυχής μας. Δίνει θάρρος και εμπυχώνει στη δράση, δηλώνει το στήριγμα και την κατανόησή μας, φανερώνει εντιμότητα και ειλικρίνεια, εκφράζει συμπάθεια και αγάπη, προσφέρει ελπίδα και αισιοδοξία... φωτίζει τον κόσμο γύρω μας.

Μην αφήσεις ούτε μια μέρα να περάσει, χωρίς να χαρίσεις ένα χαμόγελο στον εαυτό σου και σε όποιον το έχει ανάγκη. Και αν κανένας δεν χαμογελά... χαμογέλασε εσύ πρώτος και θα δεις ότι το χαμόγελο είναι μεταδοτικό.

editorial

Μετά από 33
συνεχόμενα χρόνια
έκδοσης του περι-
οδικού Νέα Ακρό-
πολη συνεχίζουμε
να αναζητούμε τη
φιλοσοφική λίθο...

Όλα τα παραπάνω
δεν αποτελούν
πλέον για μας δια-
νοητικές αλήθειες,
αλλά ένα τρόπο
ζωής, που βελτιώ-
νει καθημερινά τον
εαυτό μας και τον
κόσμο.

Το αληθινό έργο
βρίσκεται σε εξέλι-
ξη...

επιστημονικά
νέα
και άλλα...

Εκεί που η επιστήμη
συναντάει
την εσωτερική φιλοσοφία

Το ηλιακό μας σύστημα είναι δημιουργημένο από τις στάχτες άλλων αναρίθμητων άστρων

Νέα στοιχεία δείχνουν ότι το ηλιακό μας σύστημα δεν προέκυψε από μια βίαιη έκρηξη σουπερνόβα, αλλά από μια αργή συσσώρευση στοιχείων από υπολείμματα άλλων νεκρών αστεριών, σαν τις νιφάδες του χιονιού που κολλάνε η μία στην άλλη, για να δημιουργήσουν μάζα χιονιού. Οι Authors Haolan Tang και Nicolas Dauphas από το Πανεπιστήμιο του Σικάγο μελετώντας ισότοπα του σιδήρου σε μετεωρίτες υποστηρίζουν πως δεν είναι τελικά σίγουρο ότι χρειάστηκε μια έκρηξη σουπερνόβα, για να δημιουργηθεί το ηλιακό μας σύστημα, αλλά πιθανώς κομμάτια από νέφη νεκρών αστεριών να συγκολληθήκαν μαζί και να δημιουργήσαν τον ήλιο και τους πλανήτες.

ΠΗΓΗ: <http://www.popsoci.com/science/article/2012-12/our-solar-system-formed-ashes-countless-stars-not-one-supernova-study-says>

Οι σεισμοί μετατρέπουν το νερό σε... χρυσάφι

Το άγγιγμα του Μίδα έχουν οι σεισμοί, σύμφωνα με νέα έρευνα.

Το άγγιγμα του Μίδα έχουν οι σεισμοί, οι οποίοι μπορούν να μετατρέψουν κυριολεκτικά το νερό σε χρυσό, σύμφωνα με νέα έρευνα, η οποία δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό Nature Geoscience.

Μάλιστα ο χρυσός μπορεί να δημιουργηθεί από σεισμούς που δεν είναι καν μεγάλοι μεγέθους. Ακόμη και η μικρότερη δόνηση είναι ικανή να προκαλέσει τη διαδικασία με την οποία ο χρυσός δημιουργείται από το νερό.

Η επιστημονική έρευνα αναφέρει τη διαδικασία αυτή και απλά εξηγεί πώς δημιουργούνται τα κοιτάσματα χρυσού και ότι χρειάζονται αρκετό χρόνο.

Οι σεισμοί με τις αναπηδήσεις που δημιουργούν στο νερό, το κάνουν να εξατμίζεται αρκετά γρήγορα. Δεδομένου ότι το νερό περιέχει διάφορες συγκεντρώσεις χρυσού, όταν εξατμίζεται αφήνει πίσω του το χρυσό.

Το μόνο μειονέκτημα είναι ότι, όπως εξηγούν οι ερευνητές, το νερό περιέχει πολύ λίγο χρυσό, αφού κατά μέσο όρο οι συγκεντρώσεις του είναι μόνο ένα μέρος ανά εκατομμύριο.

Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και αν ένας σεισμός "καταφέρει" να πάρει από το νερό το χρυσό, η ποσότητα που λαμβάνεται είναι μάλλον μικρή.

ΠΗΓΗ: news.gr

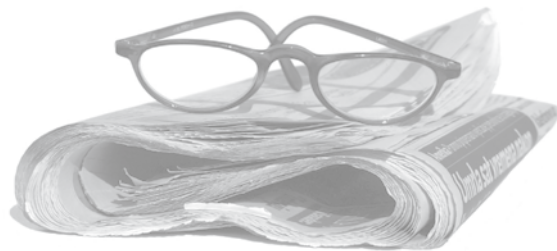
Η φροντίδα των αναπήρων είναι τόσο παλιά όσο και ο άνθρωπος.

Όλο και περισσότεροι αρχαιολόγοι βρίσκουν στοιχεία, ειδικά στη μελέτη οστών, ότι οι πρωτόγονοι άνθρωποι συνεργάζονταν, για να περιθάλψουν και να φροντίσουν τους δικούς τους που είχαν γεννηθεί ή είχαν μείνει ανάπηροι.

ΠΗΓΗ: <http://www.medicaldaily.com/articles/13614/20121221/ancient-bones-show-caring-disabled-old-society.htm>

Είναι το σύμπαν μια προσομοίωση, όπως στην ταινία «Matrix»;

Θα μπορούσαμε να το μάθουμε αυτό ποτέ; Ο φυσικός Silas Beane του Πανεπιστημίου της Βόννης στη Γερμανία, πιστεύει ότι έχει την απάντηση. Η εργασία του «Περιορισμοί στο Σύμπαν ως Αριθμητική Προσομοίωση» έχει δημοσιευθεί στο περιοδικό *Physical Review*.

Ο Beane, στηριγμένος στην εργασία του, που είναι η προσομοίωση των φυσικών δυνάμεων, λέει ότι στατιστικά αυτό είναι πολύ πιθανό και προτείνει συγκεκριμένα πειράματα προσομοίωσης που θα μπορούσαν να αποδείξουν ότι όντως ζούμε σε ένα Matrix.

ΠΗΓΗ: <http://www.telegraph.co.uk/science/9635166/Scientists-believe-they-have-come-close-to-solving-the-Matrix-theory.html>

Οι κύκλοι της τροχιάς της Γης μπορεί να προκαλούν τις περιόδους έξαρσης των ηφαιστειακών εκρήξεων

Μια νέα μελέτη που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Geology* δείχνει ότι η έξαρση των εκρήξεων των ηφαιστίων ακολουθεί ένα κύκλο 41.000 ετών. Αυτός ο κύκλος δεν είναι τυχαίος, επειδή συμπίπτει με την περίοδο της αλλαγής στην κλίση του άξονα της Γης. Ο άξονας της Γης έχει τώρα κλίση 23,5 μοίρες σε σχέση με την κάθετο στην τροχιά της. Αυτή η κλίση δεν είναι σταθερή και ποικίλει ανάμεσα σε 22,1 και 24,5 μοίρες σε μια περίοδο 41.000 ετών. Πώς γίνεται όμως να συμπίπτουν αυτοί οι δύο κύκλοι;

Οι επιστήμονες αρχίζουν να πιστεύουν ότι ο κύκλος της αλλαγής της κλίσης του άξονα προκαλεί την περίοδο των παγετών και οι περίοδοι των παγετών προκαλούν πιέσεις στο φλοιό της γης. Αυτές οι αλλαγές στην πίεση του φλοιού προκαλεί μάλλον και γεωλογικούς μετασχηματισμούς, που οδηγούν στις εξάρσεις των ηφαιστειακών εκρήξεων.

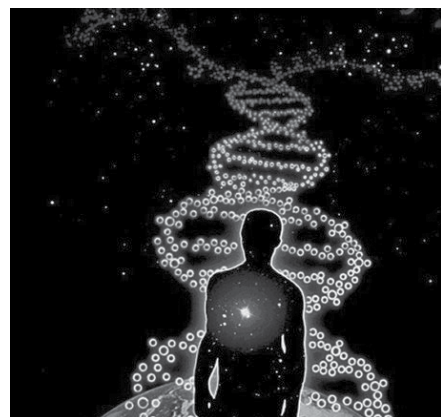
ΠΗΓΗ: <http://arstechnica.com/science/2012/12/earths-orbital-cycles-may-trigger-peaks-of-volcanic-eruptions/>

Η αλγοριθμική πηγή της ζωής

Οι επιστήμονες Sara Imari Walker και Paul C. W. Davies δημοσίευσαν μια επιστημονική εργασία στην οποία αμφισβητούν την κυρίαρχη θεωρία για την εξέλιξη της ζωής. Θεωρούν ότι η δαρβινική θεωρία της εξέλιξης δεν έχει την ικανότητα να διευκρινίσει τους φυσικούς μηχανισμούς που διέπουν τη μετάβαση από τη μη ζωή στη ζωή. Αντί γι' αυτό θεωρούν ότι η μετάβαση από τη μη ζωή στη ζωή και από τις απλές μορφές ζωής στις πιο πολύπλοκες γίνεται μέσα από την ψηφιοποίηση των πληροφοριών στα δίκτυα των σχέσεων των μορίων. Τα δίκτυα των χημικών στοιχείων συσσωρεύουν πληροφορίες και με αυτές μπορούν να μεταλλαχθούν σε πιο πολύπλοκα δίκτυα. Μόνο με μια μετάβαση στην ψηφιακή εποχή μπορούν τα συστήματα ακόμα και ανόργανης ύλης να επιβιώσαν μακροπρόθεσμα και έτσι να οδηγήσαν στη ζωή. Ως τέτοια, η έναρξη της δαρβινικής εξέλιξης σε ένα χημικό σύστημα ίσως δεν ήταν το κρίσιμο βήμα στην εμφάνιση της ζωής.

ΠΗΓΗ: <http://rsif.royalsocietypublishing.org/content/10/79/20120869.full>

Copy - paste

ctrl

C

ctrl

V

Αργοπεθαίνει όποιος...

A ργοπεθαίνει όποιος γίνεται σκλάβος της συνήθειας, επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα τις ίδιες διαδρομές, όποιος δεν αλλάζει περπατησιά, όποιος δεν διακινδυνεύει και δεν αλλάζει χρώμα στα ρούχα του, όποιος δεν μιλά σε όποιον δεν γνωρίζει.

Αργοπεθαίνει όποιος αποφεύγει ένα πάθος, όποιος προτιμά το μαύρο από το άσπρο και τα διαλυτικά σημεία στο "ι" αντί ενός συνόλου συγκινήσεων που κάνουν να λάμπουν τα μάτια, που μετατρέπουν ένα χασμουρητό σε ένα χαμόγελο, που κάνουν την καρδιά να κτυπά στο λάθος και στα συναισθήματα.

Αργοπεθαίνει όποιος δεν αναποδογυρίζει το τραπέζι, όποιος δεν είναι ευτυχισμένος στη δουλειά του, όποιος δεν διακινδυνεύει τη βεβαιότητα για την αβεβαιότητα, για να κυνηγήσει ένα όνειρο, όποιος δεν επιτρέπει στον εαυτό του τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του να αποφύγει τις εχέφρονες συμβουλές.

Αργοπεθαίνει όποιος δεν ταξιδεύει, όποιος δεν διαβάζει, όποιος δεν ακούει μουσική, όποιος δεν βρίσκει σαγήνη στον εαυτό του.

Αργοπεθαίνει όποιος καταστρέφει τον έρωτά του, όποιος δεν επιτρέπει να τον βοηθήσουν, όποιος περνάει τις μέρες του παραπονούμενος για τη τύχη του ή για την ασταμάτητη βροχή.

Αργοπεθαίνει όποιος εγκαταλείπει μια ιδέα του πριν την αρχίσει, όποιος δεν ρωτά για πράγματα που δεν γνωρίζει.

Pablo Neruda

Η χαρά της ζωής

Aυτή είναι η αληθινή χαρά της ζωής
Να δίνεσαι σ' ένα σκοπό που τον θεωρείς σπουδαίο.
Να είσαι μια δύναμη της φύσης κι όχι ένα σβωλαράκι από χόμα γεμάτο ανησυχία κι εγωισμό, γεμάτο αρρώστιες και πίκρες, που παραπονιέται, επειδή ο κόσμος δεν αφοσιώνεται στο να το κάνει ευτυχισμένο!

Πιστεύω πως η ζωή μου ανήκει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα κι όσο ζω το θεωρώ προνόμιό μου να την υπηρετώ, όσο μπορώ.

Θέλω να είμαι εντελώς «χρησιμοποιημένος» όταν θα πεθάνω, γιατί όσο πιο σκληρά δουλέψω, τόσο περισσότερο θα ζήσω.

Απολαμβάνω τη ζωή γι' αυτό που είναι. Για μένα η ζωή δεν είναι κεράκι που τρεμοσβήνει. Είναι ένας υπέροχος πυρσός, που αυτήν τη στιγμή είναι η σειρά μου να τον κρατήσω και θέλω να τον κάνω να λάμψει, όσο περισσότερο γίνεται, πριν τον παραδώσω στις επόμενες γενιές".

Μπέρναντ Σω

Ο Ποταμός

Μιά φορά κι' έναν καιρό, ένας ποταμός, λέει η παλιά Ανατολική παράδοση, έτρεχε ήρεμα πάνω στην καλοβολεμένη από λάσπη κοίτη του. Τα νερά του ήταν θολά και μέσα τους ζούσαν βαριά και μολυβένια ψάρια, απ' αυτά που αναζητούν την τροφή τους στη λάσπη.

Επειδή ήταν αβαθής, κανένας άνθρωπος δεν είχε την ιδέα να φτιάξει γέφυρα. Κι έτσι αρκούσαν να ρίχνουν μέσα του μερικές μεγάλες πέτρες και να αυτοσχεδιάζουν δρόμους, που μόλις βρέχονταν από τα ήρεμα και αργά νερά.

Τα ζώα του δάσους διέσχιζαν τα νερά που ήταν λιγότερο βαθιά, ανακατεύοντας τα σπλάχνα του με τα πόδια τους. Για να πιούν νερό πήγαιναν στη κοντινή λίμνη, γιατί τα νερά του ποταμού ήταν σκοτεινά και δύσοσμα.

Είχε συνηθίσει να πατούν το σώμα του, που ήταν υγρό και δύσοσμο και γλοιώδες σαν νεκρό φίδι.

Με το πέρασμα του χρόνου, ο ποταμός είχε βολευτεί με τους εύκολους δρόμους και απέφευγε τις απότομες κατηφόρες.

Είχε γίνει άσχημος και μουγγός και οι όμορφες νεράιδες και τα ξωτικά των ακτών δεν τον πλησίαζαν ούτε καν τις νύχτες με πανσέληνο, για να φτιάξουν τους μαγικούς καθρέφτες τους.

Αλλά μιά μέρα ο Θεός Ιντρα, που όλα τα βλέπει, λυπήθηκε το δαίμονα του ποταμού, γιατί χωρίς να είναι χαζός, ενεργούσε σαν τέτοιος, έτσι που ήταν παγιδευμένος και ναρκωμένος από την αδράνεια και το βόλεμα. Ένας από τους υπηρέτες του Ιντρα στέγνωσε τη γη μπροστά του και την ανύψωσε με τέτοιο τρόπο που τον ανάγκασε να εκτραπεί.

Ο γέρο-ποταμός στην αρχή φοβήθηκε. Άρχισε ν' αναστενάξει βαριά, αλλά γρήγορα ανακάλυψε την ηδονή του να πηδάει πάνω από τους βράχους. Μ' ένα μουγκρητό άρχισε να ισοπεδώνει δέντρα και ν' ανοίγει δρόμους, πηδώντας πάνω από αβύσσους και ορμώντας ενάντια σε τρομερούς βράχους.

Το νερό του φιλτραριζόταν τώρα μέσα από τις αμμουδιές και τις πέτρες και έτσι έγινε καθαρό. Η κοίτη του έγινε πέτρινη και μερικές φορές μεταλλική και έλαμπαν οι φλέβες μέσα του. Από τα σπλάχνα του, που πρώτα ήταν σκοτεινά και κατηφή, γεννήθηκε ο άσπρος αφρός, γιατί η ασπράδα δεν εμφανίζεται, αν δεν υπάρχει μάχη, αν δεν υπάρχει εξαγνισμός.

Το ποτάμι γέμισε τότε με χρωματιστά ψάρια, απ' αυτά που ανεβαίνουν στα νερά των βουνών, και οι καθαρές λιμνούλες που άφηγε πλάι του, στολισμένες με τρομερούς βράχους, έγιναν η απόλαυση των Στοιχειών των νερών. Με την ιριδένια ανταύγεια των άστρων έκαναν οι Νύμφες τα μαγικά τους χτένια και έβγαλαν τους μαγικούς καθρέφτες τους από το βυθό των λιμνών.

Οι άνθρωποι δεν μπορούσαν πια να τον πατήσουν, αλλά ύψωσαν πάνω του θριαμβευτικές ανίδες που τις ονόμασαν γέφυρες. Τα ζώα τον διέσχιζαν κολυμπώντας και καθαρά και λαμπερά σχολίαζαν ύστερα τη δύναμη του ποταμού. Στο τέλος, όταν έφτασε στη μητέρα Γάγγα, τον υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα τα άλλα νερά, που αγκαλιαζόντουσαν με τα δικά του φωνάζοντας από χαρά.

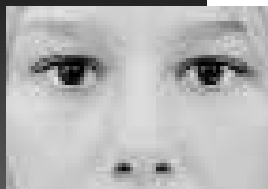
Και βλέποντας όλα αυτά και πολλά ακόμα, που δεν σας διηγούμαι, ο Ιντρα σκέπτεται τους πολλούς ανθρώπους που δεν χρησιμοποιούν τις δυνατότητές τους, τις ευκαιρίες τους και εξακολουθούν να είναι αργοί και λασπώδεις ποταμοί χωρίς ανδρεία και δόξα. Δυό δάκρυα κυλούν τότε από το πρόσωπό του το φλογερό και έτσι εμφανίζονται τα σύννεφα και τα πάντα στη Φύση γίνονται γκριζα. Και τότε λυπάται για την ανθρώπινη ανοησία.

ΠΑΡΑ-

για να μαθαίνει
κανείς με την
καρδιά και όχι με
το νου

σήμερα
είδα

φιλοσοφικό δοκίμιο

από την

D. S. Guzman Διευθύντρια

της Διεθνούς Νέας

Ακρόπολης

...τον έρωτα

Σήμερα είδα τον Έρωτα, τον πιο παλιό και ξεχασμένο Θεό. Εκείνος που υπήρξε κάποτε πρώτη αρχή και υπέρτατο μυστήριο για τους αρχαίους Έλληνες, κείται σήμερα ξεχασμένος, αν όχι προηλακισμένος από τους ανθρώπους. Αλλά δεν υπάρχει τίποτα πιο αξιοπερίεργο από τη μοίρα του έρωτα : ενώ κανείς δεν πιστεύει πια σ' αυτόν ούτε τον ακολουθεί, κανείς όμως δεν παύει να τον αναφέρει.

Η εικόνα του φαίνεται θλιμμένη, πεσμένη και χωρίς τις λαμπερές ιδιότητες που την κοσμούσαν παλιά. Ανάμεσα στον Έρωτα της γένεσης του σύμπαντος και αυτού που ονομάζεται σήμερα έρωτας δεν έχει μείνει καμία ομοιότητα. Σήμερα ο έρωτας μεταμφιέζεται με κουρέλια και σέρνει την αθλιότητά του ανά τον κόσμο, επειδή οι άνθρωποι έπαψαν να κάνουν προσφορές σ' αυτή την προγονική θεότητα.

Η γνήσια απόδειξη ότι οι άνθρωποι τον ξέχασαν είναι ότι δεν αγαπούν πλέον το Θεό. Αφού χάθηκε η Πίστη -αδελφή του Έρωτα- περιπλανιούνται στη ζωή, χωρίς σκοπό και χωρίς να αντιλαμβάνονται το ίδιο το νόημα της ύπαρξης. Και καθώς δεν αγαπούν το Θεό, οι άνθρωποι έγιναν ξιπασμένοι και ματαιόδοξοι νομίζοντας ότι μπορούσαν να αντικαταστήσουν την Πηγή του Σύμπαντος. Αλλά, η εμπειρία υπήρξε θλιβερή! Έμειναν τελικά χωρίς Θεό και χωρίς πίστη στον εαυτό τους...

Γ' αυτό βλέπουμε ότι ο άνθρωπος δεν αγαπά ούτε την ανθρωπότητα. Έχει χάσει την πίστη στο σύνολο και στο άτομο. Δυσκολεύεται να κατανοήσει τη συμβίωση και την αλληλεγγύη. Αντίθετα, σε σύγκριση με τους σημερινούς ανθρώπους, τα ζώα προσφέρουν καλύτερα παραδείγματα πιστότητας και αγάπης. Και στον άνθρωπο έχουν μείνει το μίσος, η μνησικακία, ο φθόνος, η κτηνώδης δύναμη και η λαχτάρα για καταστροφή, για την καταστροφή καθαυτή.

Άραγε ο άνθρωπος αγαπάει τουλάχιστον τον εαυτό του; Ούτε κι αυτόν. Μισεί τόσα πολλά, που εγκαταλείπεται στις ορμές του ενστίκτου, χωρίς να καλλιεργεί εκείνα τα χαρακτηριστικά που θα τον μετέτρεπαν σε πραγματικό άνθρωπο. Δεν κάνει με τον εαυτό του ανακωχή σε τίποτα. Δεν έχει συμπόνια ούτε

για την ίδια την ανθρώπινη φύση του. Απαιτεί από τον εαυτό του είτε υπερβολικά είτε καθόλου. Δεν τον αγαπάει. Δε ζει.

Λίγα είναι αυτά που μπορούμε να προσθέσουμε για τον έρωτα που νιώθει ο άνθρωπος για τη φύση που τον περιβάλλει. Κι εδώ διαπιστώνουμε την κατάρα της καταστροφής χωρίς νόημα.

Φαινομενικά οι άνθρωποι αγαπούν τα υλικά αγαθά, τη δύναμη. Αλλά ούτε που ξέρουν γιατί τα θέλουν. Το «να ζεις τη ζωή» που ισχυρίζονται, είναι μόλις το σύντομο φτερούγισμα της πεταλούδας της Ψυχής σε σύγκριση με το αιώνιο πέταγμα του Έρωτα με τα ισχυρά φτερά.

Όμως σήμερα, είναι σπασμένα τα φτερά του Έρωτα. Ο γέρος θεός δεν πετάει πια πάνω από την ανθρωπότητα και οι άνθρωποι είναι φτωχοί από έρωτα. Συγχυσμένοι στην απελπισία τους εφευρίσκουν ιδιότητες σ' έναν έρωτα που αγνοούν, καταστρέφοντάς τον ακόμα περισσότερο με την άγνοια.

Παρ' όλα αυτά δεν είναι όλα χαμένα σ' αυτό το δρόμο. Το γεγονός ότι εξακολουθούμε να μιλάμε για τον έρωτα, κι ας μην τον πραγματώνουμε, δείχνει ότι υπάρχει η επιτακτική ανάγκη αυτής της ανώτερης δύναμης.

Και όλοι αυτοί οι οποίοι υψώνουν τα μάτια τους πέρα από τον ορίζοντα της γης και αναζητούν έναν ανώτερο έρωτα, αναστηλώνουν λίγο λίγο τα φτερά του πληγωμένου θεού.

Σήμερα είδα τον Έρωτα κι ένιωσα ότι εμείς που τον έχουμε βυθίσει στη λάσπη είμαστε και οι μοναδικοί που μπορούμε να τον επαναφέρουμε στον ακτινολόγο θρόνο του. Με κάθε λάμψη έρωτα που θα αφήσουμε να αναδύεται από μέσα μας, θα δημιουργούμε κι ένα καινούργιο κόσμημα για το στέμμα του. Κάθε φορά που θα πετάμε προς τις ανώτερες σφαίρες μας ονειρευόμενοι καλύτερους κόσμους για την ανθρωπότητα, θα πλάθουμε καινούργια φτερά για τον Έρωτα.

Σήμερα είδα τον Έρωτα, κι αυτό είναι ένα τραγούδι ελπίδας... Αν μπόρεσα να τον δω εγώ, έστω σκοτεινό και φτωχό, σημαίνει ότι και άλλοι πολλοί τον είδαν και θα τον δουν. Και θα είναι μια πράξη έρωτα να αποδώσουμε ξανά τη δόξα στον Έρωτα.

ΕΝΑ ΤΡΙΓΩΝΟ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

Ρατσισμός - Ξενοφοβία

Κείμενο: Τύμη Θεοδώρα

Στων κύκλων τη χώρα,
για κακή του ώρα,
βρέθηκε ένα τρίγωνο.
Πω! Πω! Πω! Αλίμονο!

«Πώς είναι έτσι μωρέ αυτός;
Αλλού χοντρός κι αλλού λεπτός.
Μύτες απ' έξω και μέσα γωνίες.
Καμπύλη καμία, μονάχα ευθείες».

Είπε ένας κύκλος με καπελάκι
Με ροζ παπούτσια και μοβ σακάκι.
Και κάτι άλλοι που τον ακούσαν
είπαν πως διόλου δεν διαφωνούσαν.

Κι ένας με πούρο, χοντρός, βαρέλι
«ο ξένος», είπε, «εδώ τι θέλεις;
Ξέφραγο αμπέλι έγινε τώρα
αγαπητοί μου η κυκλοχώρα».

«Έτσι όπως πάει πλέον το πράγμα
ευθείες, κύκλοι, γωνιές αντάμα,
πρόβλημα βλέπω στην εργασία.
Πι αυτό ελάτε, συνεργασία!»

Και μαζευτήκαν για να τα πούνε.
Πολύ πασχίσανε λύση να βρουνέ!
«Έξω, να φύγει, φτάνουν οι φίλοι!
Δεν είναι καν ούτε μία καμπύλη».

«Ξέρουμε όλοι Γεωμετρία.
Ίση τα σχήματα έχουν αξία».
Είπε ένας κύκλος με ματογυάλι.
«Ανοησίες», του λεν οι άλλοι.

«Άκου, εμένα δεν θα με πείσεις
ούτε και θα με τετραγωνίσεις.
Είμαι ένας κύκλος που δεν αλλάζει».
άρχισε ο Φούσκας πια να φωνάζει.

Και να! Χτυπιέται. Και να! Αφρίζει.
«Αϊ στο ρόμβο», τέλος ψελλίζει.
Όσπου τρεχάτος φτάνει ο Μπαλάκης
Ο Τοσοδούλης ο Πινγκπονάκης.

«Τρέξτε να δείτε, ελάτε τώρα.
Κάποιος αλλάζει αυτή τη χώρα
και μ' άλλα σχήματα τους κύκλους.
Μα η στρογγυλάδα δείτε πως μένει!»

Όλοι κοιτούσαν με περηφάνια,
τρίγωνα, ρόμβους, μες σε στεφάνια.
Και να ταιριάζουν και να είναι ωραία
όλα τα σχήματα μαζί, παρέα.

Κι ο κύριος Φούσκας πάλι φωνάζει.
«Φίλε μου τρίγωνο» και τα αγκαλιάζει!
«Παίξτε τα όργανα με κάθε σχήμα
Να μη χορέψουμε; Θα είναι κρίμα».

Και στήσαν γλέντι, ώσπου μεθύσαν.
Να μη χωρίσουν, τ' αποφασίσαν.
Καθένας κάτι, μικρό, μεγάλο,
είχε να κάνει και για τον άλλο.

(Στίχοι-Μουσική:Γ.Σακελλαρίδης)

Πολύ όμορφα, απλά και ουσιαστικά αυτό το παιδικό τραγούδι μας εξηγεί ότι κάθε τι ξένο, κάθε τι που μας είναι άγνωστο αρχικά μας κάνει επιφυλακτικούς. Πρέπει όμως να κάνουμε χώρο και να το εντάξουμε στη ζωή μας, στις ιδέες μας και στα συναισθήματά μας, που μέχρι τώρα είχαν κάποια στάνταρς και κάποια όρια, γιατί έτσι θα μεγαλώσουμε και εμείς. Κάθε τι διαφορετικό, κάθε τι νέο, μας απαιτεί να διευρύνουμε τα όριά μας. Και είναι φυσικό να χρειαστούμε λίγο χρόνο γι αυτό. Όμως αν μη ξεχνάμε να βλέπουμε ότι είναι και μια μεγάλη ευκαιρία για να μεγαλώσουμε, να ανοιχτούμε σε άλλους κόσμους, σε άλλες συνήθειες σε άλλες όψεις της αλήθειας. Είναι ένας άλλος τρόπος να ταξιδέψουμε εκεί που με το φυσικό μας σώμα δεν θα μπορούσαμε πιθανόν να πάμε.

Υπάρχουν διάφορες αιτίες για την ύπαρξη αυτού του φαινομένου που μαστιίζει την εποχή μας και θα ήταν χρήσιμο να τις ψηλαφίσουμε έστω και λίγο. Θ' αναφέρουμε κάποιες από αυτές.

Έχουμε σήμερα την τάση να υιοθετούμε διάφορες αντιλήψεις από το περιβάλλον (χωρίς πάντα να τις φιλτράρουμε) μέσα στα πλαίσια της κοινωνικοποίησής μας. Ελάχιστοι έχουμε τη δύναμη να παλέψουμε για μια διαφορετική άποψη που πιθανόν θα έχουμε σε σχέση με την κοινή γνώμη. Συνήθως οι άνθρωποι προτιμούν να παρασυρθούν από το ρεύμα, ώστε να γίνουν αποδεκτοί από το σύστημα και να ενταχθούν σ' αυτό με τις λιγότερες δυνατές πιέσεις και αντιστάσεις. Προτιμούν την ασφάλεια της κοινής γνώμης.

Καλώς ή κακώς τα ΜΜΕ παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της άποψης του κόσμου για ένα θέμα. Με το να προ-

βάλουν μεμονωμένες περιπτώσεις ατόμων τονίζοντας έντεχνα την αδυναμία ή τη δύναμη αυτών, περνούν εύκολα την άποψή τους, χωρίς ο κόσμος να το καταλάβει. Π.χ. πάντα σχεδόν η γυναίκα παρουσιάζεται ως αδύναμη, άτομα από κάποιες συγκεκριμένες εθνικότητες παρουσιάζονται συνήθως ως κλέφτες ή από άλλες ως άτομα χωρίς ενδοιασμούς κλπ. Και εμείς, όσο και να πιστεύουμε ότι δεν επηρεαζόμαστε, τελικά επηρεαζόμαστε αργά – αργά αλλά σίγουρα.

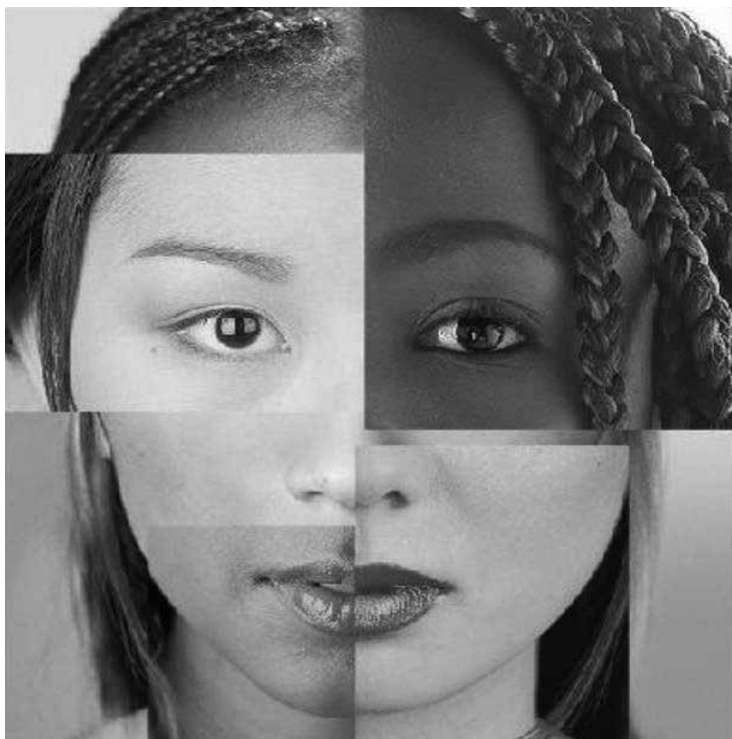
Ένα σοφό ρητό λέει «Η ημιμάθεια είναι χειρότερη από την αμάθεια». Σήμερα γνωρίζουμε πολλά αλλά επιφανειακά. Και

έχουμε την πεποίθηση ότι αυτή η ημιτελής γνώση μας αρκεί για να εκφράζουμε κριτική και πολλές φορές απόλυτη μπροστά στις καταστάσεις και τους ανθρώπους. Επίσης οι γνώσεις που έχουμε δεν είναι πάντα από αξιόπιστες πηγές με αποτέλεσμα να είμαστε βουτηγμένοι μέσα στη θάλασσα της ημιμάθειας και της φήμης. Έτσι είναι πολύ λογικό μη γνωρίζοντας σωστά κάτι να καταλήξουμε σε λάθος αξιολόγηση.

Ιδιαίτερα μεγάλο πρόβλημα επίσης δημιουργεί και η απομόνωση των πνευματικών ανθρώπων από την επικαιρό-

τητα, από τη μόδα. Όταν το φως μειώνεται το σκοτάδι αυξάνεται. Αυτός είναι ένας φυσικός νόμος. Έτσι και όταν οι σωστές- φωτεινές φωνές περιορίζονται, ο σκοταδισμός και η βία αυξάνονται.

Η γενικευμένη έλλειψη αξιών, ο άκρατος οικονομικός ανταγωνισμός, η επικράτηση της λογικής ότι το δίκαιο του ισχυρότερου επικρατεί πάντα, ο φόβος και η ανασφάλεια, η έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους πάντες και τα πάντα και τέλος η ιδέα ότι πάνω από όλα μετράει η δική μας επιβίωση και ευημερία, μας κάνουν να απομακρυνόμαστε με ταχύτητα από την ιδέα του ανθρωπισμού. Σήμερα υπάρχει έλλειψη ανθρωπισμού και τα αποτελέσματα αυτής της έλλειψης συμβάλουν ιδιαίτερα

στη ραγδαία ανάπτυξη του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Δεν μας αρέσει αυτό το φαινόμενο; Διαφωνούμε με την έκταση που έχει πάρει το θέμα; Πιστεύουμε ότι η βία φέρνει βία; Ότι η έκταση του φαινομένου του ρατσισμού όχι απλά δεν λύνει το πρόβλημα αλλά το εντείνει; Τότε, κάτι πρέπει να κάνουμε!

Δεν αρκεί να είμαστε οι «αντιρατσιστές του σαλονιού», όπου απλά τοποθετούμαστε κατά του ρατσισμού θεωρητικά μέσα σε ένα φιλικό περιβάλλον και εκ του ασφαλούς. Χρειάζεται να αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι τη συμπεριφορά μας στην καθημερινότητα, αρχίζοντας από τη βαθιά γνώση της κατάστασης που πάμε να κρίνουμε, ή της κατάστασης που μας φοβίζει και επιβάλει επάνω μας μια ξενοφοβική τάση. Ας απαντήσει ο καθένας με ειλικρίνεια μέσα του πόσο ρατσιστής και πόσο ξενοφοβικός είναι στη δράση, στην καθημερινότητα.

Σας παραθέτω στοιχεία από μια έρευνα που οργάνωσε το «Ευρωβαρόμετρο» κατά παραγγελία του «Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου» για το ρατσισμό και την ξενοφοβία, που πιστεύω ότι θα βοηθήσουν στην κατανόηση του θέματος που θέτω. Το βασικό ερώτημα της έρευνας ήταν: «Θεωρείτε θετικό χαρακτηριστικό για κάθε κοινωνία να αποτελείται από διαφορετικές φυλές, θρησκείες και κουλτούρες;» Το αποτέλεσμα αυτής της έρευνας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν κατά 64% ΝΑΙ.

Και είναι εύλογο να αναρωτηθούμε: αν το 64% των ανθρώπων απαντούν ότι όχι μόνο δεν είναι ρατσιστές αλλά βλέπουν και θετικά τη συμβίωση διαφόρων φυλών, τότε γιατί υπάρχει ρατσισμός;

Από ποιους; Από τους αδιάφορους; Ή από το πολύ μικρό ποσοστό αυτών που όντως έχουν μια ξεκάθαρη ρατσιστική ιδεολογία;

Μήπως δεν έχουμε δει βαθιά μέσα μας;

Πώς θέλουμε να νικήσουμε κάτι, όταν δεν το αναγνωρίζουμε καν; Ας ξεκινήσουμε από το να αναγνωρίσουμε τους δικούς μας φόβους. Αυτούς τους φόβους θα πρέπει να τους γνωρίσουμε καλά, να φύγουμε από την ασάφεια που προσφέρει η άγνοια ή η άποψη των πολλών. Να ερευνήσουμε και να έχουμε μια εμπειριστατωμένη άποψη για τα πράγματα.

Θα βοηθήσει πολύ να επιβάλουμε στον εαυτό μας (γιατί όχι;) να θυμάται συχνά ότι για τις πράξεις ενός μέλους σε μια οικογένεια δεν ευθύνονται όλοι το ίδιο. Δεν μπορούμε να χαρακτηρίζουμε μια οικογένεια ως κακή επειδή ένα μέλος της έκανε μια αξιόποινη πράξη. Αυτό δεν είναι δίκαιο. Ο κάθε άνθρωπος είναι μια ισάξια οντότητα με οποιαδήποτε άλλη και υπεύθυνος για τις πράξεις του.

Να ξεχωρίσουμε τις πνευματικές φωνές από τις επιφανειακές και να επενδύσουμε χρόνο στις πρώτες.

Αν κάνουμε αυτά τα λίγα για αρχή, θα μπορέσουμε σιγά-σιγά να βγούμε από την ομίχλη της ημίμαθειας και της κοινής γνώμης, θα μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε τη δική μας άποψη και να τη στηρίξουμε με φυσικότητα. Και τότε το φαινόμενο θα αρχίσει να ελαττώνεται. Άλλωστε πάντα θα πρέπει να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας ότι κάθε βελτίωση της κοινωνίας αρχίζει με αυτήν του ατόμου.

Θα ήθελα να κλείσω αυτό το μικρό σχολιασμό με τα εύστοχα λόγια της Μαριάννας Τζιαντζή: «... «και ο σημαντικότερος βιολιστής του καιρού μας δεν δικαιώνεται, αν συνεχίζει να παίζει το βιολί του στην όχθη του ποταμού, όταν κάποιος πνίγεται φωνάζοντας βοήθεια» (Τζών Μπέρτζερ, 1958). Σήμερα η κραυγή για βοήθεια δυναμώνει ή μάλλον έρχεται πιο κοντά στη δική μας όχθη, στα δικά μας αυτιά. Πολλοί πιστεύουν πως αν βοηθήσουμε τους μισοπνιγμένους, κινδυνεύουμε κι εμείς να βυθιστούμε - κι έτσι δεν παίζουν καν βιολί αλλά χτυπούν τα τύμπανα του πολέμου. Εύκολα όμως το σύνθημα «έξω οι ξένοι» μπορεί να γίνει «στον πάτο οι ξένοι» και ας πνιγούν όπου θέλουν (και ήδη πνιγόνται είτε στις θάλασσές μας είτε από ασφυξία μες στις νταλικές)».

Μαριάννα Τζιαντζή – άρθρο με τίτλο «Οι πικροί Ανθοί του πόνου»

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- «Μπαίνουμε σε ένα νέο Μεσαίωνα; Επιστροφή στο μέλλον» Συγγραφική ομάδα με συντονιστή τον Σ. Κουκουβή Εκδ. Νέα Ακρόπολη
- «Βιολογικός μετανάστης» Αρκάς Εκδ. Γράμματα
- «Τα προβλήματα της ανθρωπότητας» Αλ. Μπέιλη Εκδ. Lucis Press LTD
- «Προς ένα νέο μεσαίωνα» Javier Alvarado Planas Εκδ. Νέα Ακρόπολη
- «Σύγχρονες επιστολές δασκάλων Σοφίας. Μέρος Ε'» Roger de Pins Εκδ. Ψυχή του κόσμου
- <http://www.slideshare.net/angitan/ss-8031745>
- http://www.edutv.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=280
- <http://www.rodiaki.gr/article.php?id=108063&catid=1&subcatid=37>
- http://filamartos.blogspot.gr/2009/06/blog-post_14.html
- <http://www.romfea.gr/epikairota/14343-2012-10-30-16-04-47>
- <http://spoudasterion.pblogs.gr/2010/04/dyo-keimena-toy-marioy-plwrith-peri-xenofobias.html>

Συνέντευξη από το Μάρκο Αυρήλιο

Ο Μάρκος Αυρήλιος υπήρξε αυτοκράτορας της Ρώμης και ένας από τους μεγαλύτερους στοχαστές φιλοσόφους. Το μεγαλείο της σκέψης του, επηρεασμένης από την στωική φιλοσοφία, φαίνεται σε αυτά που έγραψε στο προσωπικό του ημερολόγιο, το έργο «εις εαυτόν». Σήμερα τον έχουμε κοντά μας και θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε την σκέψη του.

Ερ: Κύριε Αυρήλιε, θέλουμε πρώτα να μας μιλήσετε για την τέχνη της ζωής. Πόσο εύκολο είναι σε δύσκολους καιρούς να μπορεί κανείς να κρατήσει μέσα του ένα σταθερό άξονα πορείας, χωρίς να επηρεάζεται από όλα αυτά που γίνονται γύρω του και φέρνουν ανισορροπίες;

«Η τέχνη της ζωής μοιάζει περισσότερο με την τέχνη της πάλης, παρά με την τέχνη του χορού, διότι απαιτεί να είσαι έτοιμος και να πατάς γερά (στα πόδια σου) για να αντιμετωπίσεις όσα έρχονται κατά πάνω σου, χωρίς να τα προβλέπεις».
(1)

Ερ: Η αδικία όμως που βιώνουμε και βλέπουμε γύρω μας, δεν είναι φυσικό να ταραξεί αυτή την εσωτερική ισορροπία;

«Κάθε ψυχή στερείται ακούσια την αλήθεια. Έτσι συμβαίνει και με τη δικαιοσύνη, τη σωφροσύνη, την καλοσύνη και καθετί παρόμοιο. Είναι εξαιρετικά αναγκαίο να το έχεις αυτό συνέχεια στο μυαλό σου, γιατί τότε θα είσαι πιο επιεικής απέναντι σε όλους.» (2)

Ερ: Ναι, αλλά παρόλα αυτά, δεν είναι εύκολο να αποφύγω τον πόνο που δημιουργεί η στέρηση αυτών!

«Για κάθε πόνο να έχεις πάντα έτοιμη τη σκέψη πως δεν είναι ντροπή ούτε κάνει τη διάνοια που σε κυβερνά χειρότερη, γιατί δεν καταστρέφει ούτε την λογική ούτε την κοινωνική πλευρά. Να θυμάσαι επίσης και το εξής: ότι πολλά που μοιάζουν με πόνο, δεν παίρνεις είδηση ότι σε ενοχλούν, όπως το να νυστάζεις, να σκας από τη ζέστη, να είσαι ανόρεκτος.

Όταν λοιπόν δυσανασχετείς με κάτι από αυτά, να λες στον

εαυτό σου ότι (εσύ) ενδίδεις στον πόνο.» (3)

Ερ: Η σημερινή κρίση δημιουργεί μεγάλη απογοήτευση, διότι δείχνει να στερεί από τον άνθρωπο δυνατότητες κι ευκαιρίες να εξελιχτεί στη ζωή του, κι έτσι αυτός αισθάνεται ότι του στερεί ένα μέρος της ευτυχίας του. Εσείς, ως στωικός φιλόσοφος, τι θα του απαντούσατε;

«...ότι ελάχιστα χρειάζονται για να ζεις ευτυχισμένα. Και ακόμα μην απογοητευτείς, επειδή έχασες κάθε ελπίδα να γίνεις διαλεκτικός φιλόσοφος, ή ερευνητής της φύσης, ότι δεν μπορείς να είσαι ελεύθερος, σεμνός, κοινωνικός...» (4)

Ερ: Μα δεν είναι όμως φυσικό να απογοητεύεται κανείς όταν του στερούν κάποιες δυνατότητες;

«Έχεις όμως την δυνατότητα να συγκρατείς την αλαζονεία, έχεις τη δυνατότητα να κυριαρχήσεις πάνω σε ηδόνες και πόνους, έχεις τη δυνατότητα να υψωθείς πάνω από την κενοδοξία, να μην θυμώνεις με ανθρώπους αναισθητους και αχάριστους κι ακόμη έχεις μάλιστα την δυνατότητα να φροντίζεις για αυτούς.» (5)

Ερ: Δηλαδή πώς θα φερόταν κάποιος που θα κατάφερνε να ασχοληθεί με αυτές τις δυνατότητες που αναφέρατε;

«Το χαρακτηριστικό του ολοκληρωμένου χαρακτήρα είναι να ζεις την κάθε μέρα σου σαν να είναι η τελευταία και ούτε να δραστηριοποιείσαι υπερβολικά ούτε να πέφτεις σε αδράνεια ούτε να υποκρίνεσαι.» (6)

Ερ: Ναι, αλλά επιτρέψτε μου να σας θυμίσω ότι σήμερα η κοινωνία έχει αλλάξει και όλοι αναζητούν το «ευ ζην» θεω-

ρώντας ότι σχετίζεται με τον πλούτο. Βέβαια, ενώ όλοι έχουν υπόψη τους ότι τελικά τα λεφτά δεν φέρνουν την ευτυχία, παρόλα αυτά, εκείνα αναζητούν. Ποια θα ήταν η αρμόζουσα σκέψη πάνω σε αυτά;

«Η πείρα σε έχει διδάξει ότι πλανήθηκες σε τόσα και τόσα θέματα, χωρίς πουθενά να βρεις το «ευ ζην», ούτε στον πλούτο ούτε στη δόξα ούτε στην απόλαυση ούτε στους συλλογισμούς, πουθενά. Που βρίσκεται λοιπόν το «ευ ζην»; Στο να κάνεις αυτά που επιζητεί η φύση του ανθρώπου. Πώς θα τα κάνεις; Αν διαθέτεις αρχές από τις οποίες πηγάζουν οι ορμές και οι πράξεις.» (7)

Ερ: Όταν λέτε αρχές, σε ποιές ακριβώς αναφέρεστε;

«Στις σχετικές με τα καλά και τα κακά, πως δεν υπάρχει για τον άν-

θρωπο κανένα καλό που να μην τον κάνει δίκαιο, συγκρατημένο, ανδρείο, ελεύθερο και κανένα κακό που να μην προκαλεί τα αντίθετα (αποτελέσματα) απ όσα ανέφερα.» (8)

Ερ: Δώστε μας ένα πρακτικό παράδειγμα πώς μπορεί να γίνει αυτό.

«Σε κάθε σου πράξη να ρωτάς τον εαυτό σου: Πώς θα με επηρεάσει αυτή η πράξη; Μήπως μετανοήσω για την πράξη αυτή; Σε λίγο θα είμαι πεθαμένος κι όλα θα έχουν χαθεί. Τι περισσότερο επιζητώ παρά το τωρινό μου έργο να είναι έργο ενός ζωντανού πλάσματος με νοημοσύνη, κοινωνικού πλάσματος και ισόνομου με το θεό;» (9)

Ερ: Όμως μέσα από τα λάθη μας δεν είναι που μαθαίνουμε;

«Η μεταμέλεια είναι ένα είδος μομφής για τον εαυτό μας, επειδή θεωρούμε πως αφήσαμε να χαθεί κάτι χρήσιμο. Το αγαθό, τώρα, πρέπει να είναι κάτι χρήσιμο και πρέπει να φροντίζει γι' αυτό ο καλός και αγαθός άνθρωπος. Κανείς όμως καλός κι αγαθός άνθρωπος δεν θα ένιωθε μεταμέλεια, επειδή άφησε να χαθεί κάποια ηδονή. Άρα ούτε χρήσιμο πράγμα ούτε αγαθό είναι η ηδονή.

Ερ: Είναι τελικά χρήσιμη η μεταμέλεια;

«Να θυμάσαι ότι και το να αλλάζεις γνώμη και να ακολουθείς αυτό που σε φέρνει στο σωστό δρόμο είναι μια πράξη ελευθερίας.» (10)

Ερ: Επειδή ο στόχος είναι η γνώση του εαυτού;

«Κάθε τι έχει γίνει για κάποιο σκοπό, το άλογο, το αμπέλι, Τι ξαφνιάζεσαι λοιπόν; Ακόμη κι ο ήλιος θα πει: έχω γίνει για να επιτελώ κάποιο έργο, το ίδιο και οι άλλοι θεοί. Κι εσύ λοι-

πόν; Ποιος είναι ο προορισμός σου; Να νιώθεις ηδονή; Για δεσ αν ισχύει αυτή η σκέψη.» (11)

Ερ: Το «ευ ζην» δηλαδή εννοείται ότι δεν σχετίζεται με την ηδονή.

«Στην ιδιοσυστασία του λογικού πλάσματος δεν βλέπω αρετή που να επαναστατεί απέναντι στη δικαιοσύνη, απέναντι στην ηδονή όμως βλέπω να επαναστατεί η

εγκράτεια.» (12)

Ερ: Ποια θα ήταν η συμβουλή που θα δίνετε στο σημερινό άνθρωπο;

«Να ζήσεις όλη σου τη ζωή με τη μεγαλύτερη γαλήνη στην ψυχή σου, ακόμη κι αν όλοι φωνάζουν εναντίον σου. Τι εμποδίζει τη διάνοιά σου να κρατάει μέσα σε όλα αυτά τη γαλήνη της, τη σωστή κρίση για όλα όσα την περιβάλλουν;» (13)

Σας ευχαριστούμε πολύ για τις διδασκαλίες σας αυτές. Μας δώσατε αρκετό υλικό, για να σκεφτούμε πάνω σε αυτά.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

- 1: Σελ. 53, απόσπασμα 61
- 2: Σελ. 53, απόσπασμα 63
- 3: Σελ. 55, απόσπασμα 64
- 4: Σελ. 57, απόσπασμα 67
- 5: Σελ. 65, απόσπασμα 8
- 6: Σελ. 57, απόσπασμα 69
- 7: Σελ. 61, απόσπασμα 1
- 8: Σελ. 61, απόσπασμα 1 (συνέχεια)
- 9: Σελ. 63, απόσπασμα 2
- 10: Σελ. 67, απόσπ. 16
- 11: Σελ. 69, απόσπ. 19
- 12: Σελ. 77, αποσπ. 39
- 13: Σελ. 57, απόσπασμα 68

Σύμβολο ονειροπόλου ή τρελού;

Tο έργο «Δον Κιχώτης» ή ακριβέστερα «Δον Κιχώτης της Μάντσα» γράφτηκε το 1597 από τον Don Miguel De Cervantes. Κατά περίεργο τρόπο, το βιβλίο, που περιγράφει ένα μεγάλο περιπετειώδες ταξίδι, γράφτηκε ενώ ο Θερβάντες ήταν στη φυλακή της Σεβίλλης για οικονομικά χρέη. Ίσως, αν ο Θερβάντες είχε χρήματα, για να πληρώσει τα χρέη του, ένας από τους πιο αγαπημένους χαρακτήρες της λογοτεχνίας να μην είχε γεννηθεί.

Ποιο είναι όμως αυτό το στοιχείο στην προσωπικότητα του Δον Κιχώτη που τον ανάγει σε αγαπημένο ήρωα και εξάπτει τη φαντασία μας;

Πατί ενώ από τη μια περιγελούμε τα όνειρά του και την παράλογη περιπέτεια στην οποία εμπλέκεται, την ίδια στιγμή ταυτιζόμαστε μαζί του;

Τί είναι αυτό που μας κάνει να γελάμε με τον Σάντσο Πάντσα, τον ακόλου-

Δον Κιχώτης

Κείμενο: Τζένη Παπαδοπούλου

θό του, και παράλληλα να τον αγαπάμε τόσο πολύ;

Ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε λίγο καλύτερα τον «ιππότη με τη θλιμμένη έκφραση», για να ανακαλύψουμε ποια ευαίσθητη χορδή της ψυχής αγγίζει μέσα μας.

Ο χαρακτήρας του Δον Κιχώτη προκαλεί ανάμικτα συναισθήματα:

Από τη μια γελάμε μαζί του και με τις πράξεις του και από την άλλη μας γοητεύει. Ένας μεσήλικας ευγενής της επαρχίας που δεν του λείπει τίποτα και που ζει με μια σχεδόν «ιδεατή» άνεση, σηκώνεται μια μέρα, φοράει πανοπλία, χρηρίζει τον εαυτό του ιππότη και ξεκινά το ταξίδι. Το χάσμα ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία του μας διασκεδάζει, η αγάπη του για την ευγενική Δέσποινα (που εμείς γνωρίζουμε ότι είναι μια απλή χωριατοπούλα) μας φαίνεται γελοία, και η μάχη που δίνει ενάντια στους «Γίγαντες», ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι πρόκειται για ανεμόμυλους, μας κάνει να κλαίμε από τα γέλια. Τότε, τι είναι αυτό που μας γοητεύει τόσο πολύ στο χαρακτήρα του και δεν τον απορρίπτουμε αμέσως ως τρελό;

Ίσως η απάντηση να μη βρίσκεται μόνο στον Δον Κιχώτη αλλά σε αυτό που ο Θερβάντες προσπάθησε να μας εξηγήσει μέσα από αυτόν:

Σε κάθε πολιτισμό ή παραδοσιακή κοινωνία υπάρχει ο χαρακτήρας του

τρελού, ο τρελός του χωριού που τολμά να πει όσα όλοι οι άλλοι δεν τολμούν να πουν από φόβο. Είναι αυτός που ζει όπως θέλει και όλοι τον ζηλεύουν κατά κάποιο τρόπο, γιατί θα ήθελαν να κάνουν το ίδιο, αλλά ντρέπονται. Είναι ο τρελός του Σαίξπηρ, που τολμά να πει την αλήθεια κατάμουτρα στο βασιλιά και παρόλα αυτά τη γλυτώνει. Είναι ο Έλληνας Ζορμπάς, που χορεύει το κέφι του και μαθαίνει τον «πολιτισμένο» άνθρωπο πράγματα που δε θα βρει μέσα στα βιβλία. Είναι ο «τρελός του χωριού» στη δημιουργία του Ντοστογιέφσκι, που λέει την αλήθεια στο πρόσωπο όλων. Έτσι και ο Δον Κιχώτης του Θερβάντες είναι αυτός που ζει ακολουθώντας έναν τρόπο ζωής που κανείς μας δεν τολμά να ακολουθήσει. Γελάμε με τον Δον Κιχώτη και το όνειρό του, γελάμε μαζί του και ταυτόχρονα τον ζηλεύουμε λιγάκι. Ζηλεύουμε την ανδρεία του να αφήσει πίσω μια άνετη ζωή και να ξεκινήσει μια άλλη, γεμάτη περιπέτεια και μαγεία, που εμψυχώνεται από πνεύμα ιπποσύνης.

Ο Θερβάντες δεν προσπαθεί να μας πείσει ότι ο Δον Κιχώτης έχει τα λογικά του ή ότι έχει συνείδηση των πράξεών του. Ακριβώς το αντίθετο, δεν είναι η λογική του αυτή που μας συνεπαίρνει, αλλά η τρέλα του. Ποιός από εμάς δεν θα ήθελε να τα αφήσει όλα πίσω και να κυνηγήσει το όνειρό του, να μην έχει καμιά έγνοια για τους περιορισμούς που μας βάζει η ηλικία, η οικογένεια, η δουλειά κ.ά.; Ποιός από

εμάς δε θα ήθελε να αγγίξει τα αστέρια, να γιατρέψει τον κόσμο, να γίνει ήρωας χωρίς τις απαραίτητες έγνοιες για τις «τεχνικές λεπτομέρειες» της ζωής ; Ζηλεύουμε τον Δον Κιχώτη και την ικανότητά του να εκπληρώσει το όνειρό του. Τον ζηλεύουμε και την ίδια στιγμή γελάμε μαζί του, επειδή το ταξίδι του δεν έχει σύνδεση με την πραγματικότητα. Τότε όμως, πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμά του και να πάρουμε έμπνευση για τη ζωή μας από αυτόν;

Ο Θερβάντες μας δίνει τη λύση σε αυτό το πρόβλημα: Ο Δον Κιχώτης είναι ο ήρωας αυτού του μυθιστορήματος αλλά όχι ο μόνος ήρωας. Πώς θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει ένα “ιππότης” χωρίς τον ακόλουθό του; Ο Δον Κιχώτης δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τον Σάντσο Πάντσα, τον πιστό φίλο και υπηρέτη του.

Αυτοί οι δύο χαρακτήρες είναι τόσο στενά συνδεδεμένοι, ώστε δεν μπορούμε να μιλήσουμε για τον έναν χωρίς να αναφέρουμε τον άλλον. Επιπλέον, υπάρχουν αυτοί που υποστηρίζουν ότι δεν πρόκειται για δυο ξεχωριστούς χαρακτήρες αλλά για έναν με δύο όψεις. Με την πρώτη ματιά είναι τελείως διαφορετικοί. Ο Δον Κιχώτης είναι ψηλός και λεπτός, ο Σάντσο Πάντσα κοντός και παχύς. Ο Δον Κιχώτης πετάει στα σύννεφα, ο Σάντσο πατάει γερά στη γη. Ο Δον Κιχώτης πάει να υπηρετήσει μία ευγενική Δεσποσύνη και υψηλά ιδανικά, ενώ τον Σάντσο τον απασχολεί το επόμενο γεύμα. Όλα αυτά σημειώνουν τις διαφορές τους. Υπάρχει όμως ένα στοιχείο που τους ενώνει- η αφοσίωση του ενός για τον άλλον. Ο Δον Κιχώτης δεν μπορεί να επιβιώσει ούτε λεπτό στην πε-

ριπέειά του χωρίς τον Σάντσο και ο Σάντσο, που μοιάζει να μη συμφωνεί σχεδόν σε τίποτα με τον αφέντη του, δεν μπορεί να ζήσει ούτε στιγμή χωρίς εκείνον. Αγαπούν ο ένας τον άλλον και αλληλοεξαρτιούνται. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Διαφορετικοί πολιτισμοί σε διαφορετικές χρονικές στιγμές έχουν παρουσιάσει τον άνθρωπο ως μια διπλή οντότητα. Το ένα μέρος, το υψηλό που ονομάζεται ψυχή ή πνεύμα. Και το άλλο μέρος, το γήινο, η προσωπικότητα, που τη χρησιμοποιεί η ψυχή ως όχημα, για να μπορεί να εκφραστεί σε αυτόν τον κόσμο. Ο Δον Κιχώτης είναι η καρδιά, ο ονειροπόλος, το πνευματικό μέρος του ανθρώπου που αναζητά την ομορφιά, την αγάπη, κυνηγά για τα ιδεώδη της δικαιοσύνης, της ανδρείας και της τιμής. Από την άλλη ο Σάντσο είναι πρακτικός. Μπορεί να δει κατάματα την πραγματικότητα και να την αξιολογήσει. Είναι η δική του παρουσία που επιτρέπει στον Δον Κιχώτη να εκπληρώσει τα όνειρά του. Ο Σάντσο είναι η ύλη. Είναι απασχολημένος με τις υλικές ανάγκες - να φάει, να κοιμηθεί, να τεμπελιάσει. Βλέπει την πραγματικότητα όπως είναι.

Ο Θερβάντες χτίζει μια γέφυρα ανάμεσα σε αυτούς τους δύο χαρακτήρες. Ποιός από τους δύο είναι Σοφός; Ο Δον Κιχώτης, ο μορφωμένος άνθρωπος που ζει μέσα στον κόσμο της φαντασίας του, ή ο αδαής Σάντσο που βλέπει τα πράγματα με καθαρότητα; Ίσως δεν τίθεται θέμα εξυπνάδας ή χαζομάρας. Ο Θερβάντες επίτηδες μας παρουσιάζει μια κωμική κατάσταση να επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά, όπου ο Σάντσο προειδοποιεί τον Δον Κιχώτη ότι δεν είναι σε θέση να κρίνει με αντικειμενικότητα την πραγματικό-

τητα και ο Δον Κιχώτης δεν τον ακούει, αλλά μπλέκει σε νέα προβλήματα κάθε φορά. Υπάρχει τρόπος να δούμε αυτή την επικοινωνία ως κάτι που μπορεί να μας εμπνεύσει και όχι ως γελοία;

Να αγγίξουμε τον ουρανό με τα πόδια στη γη.

Σε πολλούς πολιτισμούς δίνεται στον άνθρωπο ο συμβολισμός του δέντρου, με το κεφάλι στον ουρανό και τα πόδια βαθιά ριζωμένα στη γη. Είναι η ένωση του πνεύματος και της ύλης, του ονείρου και της πραγματώσής του. Πρέπει να ψάξουμε μέσα μας, για να ανακαλύψουμε το Δον Κιχώτη. Είναι ο Ιππότης που ονειρεύεται περιπέτειες και ηρωικές πράξεις, που αναζητά το υψηλότερο μέσα του και προσπαθεί να πραγματώσει το πεπρωμένο του πάνω στη γη. Χωρίς να εγκαταλείψουμε τον «Ιππότη» δεν πρέπει όμως να παραμελήσουμε και τον Σάντσο, που αντιπροσωπεύει την ικανότητά μας να ζήσουμε σε αυτόν τον κόσμο, μας δίνει διαύγεια και μας επιτρέπει να ξεχωρίσουμε τη διαφορά ανάμεσα σε απλούς ανεμόμυλους και τερατώδεις γίγαντες. Σοφία είναι η γνώση που μας επιτρέπει να συνδυάσουμε αυτά τα δύο. Το να αποκοπούμε τελείως από την ύλη, θα ήταν να το βάλουμε στα πόδια από τη ζωή. Το να αποκοπούμε από τα όνειρά μας θα ήταν ακόμα χειρότερο. Θα ήταν να το βάλουμε στα πόδια από τον εαυτό μας. Πρέπει να φορέσουμε τη σκουριασμένη πανοπλία του Δον Κιχώτη, να σκαρφαλώσουμε το γαϊδουράκι του Σάντσο, να επαινήσουμε τη Δεσποσύνη μας Δουλτσινέα (το όνειρο που θα θέλαμε να πραγματώσουμε), να κοιτάξουμε την πραγματικότητα με διαύγεια και να ξεκινήσουμε το ταξίδι...

εθελοντισμός

το τρίμηνο που πέρασε...

Στα πλαίσια των κοινωνικών και εθελοντικών μας δραστηριοτήτων, μέλη και φίλοι της Νέας Ακρόπολης Εγνατίας κατασκευάσαμε χειροποίητες λαμπάδες που δημιουργήσαμε στο καλλιτεχνικό μας εργαστήριο. Όπως πέρυσι έτσι και φέτος θα τις προσφέρουμε στα γραφεία του Ελληνικού Παιδικού Χωριού, για το παζάρι που θα διοργανώσουν τις πασχαλινές ημέρες.

Πραγματοποιήθηκε στην Πλατεία Συντάγματος δρώμενο που συμμετείχαν εκατοντάδες άνθρωποι στο οποίο η κεντρική ιδέα ήταν να αντιληφθούμε την ομαδική συνεργασία, τη χρησιμότητα της φιλοσοφίας αλλά και την αλληλεγγύη με την οποία θα ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία που μας παρουσιάζεται. Και όπως γράφει και το σύνθημα : «Το σκοτάδι δεν νικείται με χτυπήματα αλλά με φως»...

Στη Νέα Ακρόπολη Λάρισας διοργανώσαμε βραδιά ποιησης, τιμώντας την παγκόσμια ημέρα που γιορτάζεται μέσα στον Μάρτιο. Δημιουργήσαμε μία πολύ όμορφη βραδιά στην οποία συμμετείχαν μέλη του συλλόγου και διάβασαν ποιήματα όπως αυτά της Κ.Δημουλά, του Γ.Σεφέρη, του Κ.Βάρναλη κ.α.

Η ομάδα της Νέας Ακρόπολης που είναι υπεύθυνη για την δημιουργία των περιοδικών και των αφισών μας συνεργάστηκε για μια ακόμα φορά και στήριξε την ομιλία για τον Πολιτισμό των Βικινγκς που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Απριλίου στην Αθήνα. Δημιουργικότητα, φαντασία, πρακτικές γνώσεις και αίσθημα κοινού στόχου ήταν τα στοιχεία που ενέπνευσαν την ομάδα μας.

πολιτισμός

Η επαφή με τη φύση είναι για τον άνθρωπο μια ευκαιρία να μάθει πράγματα για τον εαυτό του, τη ζωή, τον κόσμο. Διοργανώσαμε λοιπόν μια ξεχωριστή εκδρομή στον Πλαταμώνα και επισκεφτήκαμε το πανέμορφο κάστρο του, που δεσπόζει σ' όλη την περιοχή. Οι εξορμήσεις σαν κι αυτή έχουν σκοπό να μας φέρουν κοντά στα πράγματα που ο άνθρωπος έχει ξεχάσει. Την αληθινή του φύση.

φιλοσοφία

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε ο 1ος διαγωνισμός δημιουργικότητας «OPEN YOUR MIND», στα Ιωάννινα. Οι συμμετέχοντες ανέδειξαν το ταλέντο τους στη φωτογραφία, στο σκίτσο και στο video, με θέμα την ελεύθερη σκέψη και βραβεύτηκε το καλύτερο κάθε κατηγορίας. Ο σκοπός της εκδήλωσης ήταν να δοθεί ένα μήνυμα για έναν κόσμο πιο αλληλέγγυο και ανεκτικό στη διαφορετικότητα μέσα από τα έργα νέων καλλιτεχνών.

Η φιλοσοφία πρέπει να είναι πρακτική. Και στις εποχές που ζούμε το να βρίσκει κανείς έξυπνες και φθηνές λύσεις στην καθημερινότητά του είναι μία ανάγκη. Στο παράρτημα Ηρακλείου διοργανώσαμε σεμινάριο κατασκευής επίπλων. Σε μία σειρά συναντήσεων, οι συμμετέχοντες έμαθαν απλούς και έξυπνους τρόπους να κατασκευάζουν έπιπλα με πρώτη ύλη το ξύλο εξοικονομώντας και χρήματα αλλά κυρίως αναπτύσσοντας τη δημιουργική φαντασία και τη μαστοριά τους!

Θεωρία των Υπερχορδών και αρχαία Φιλοσοφία

Κείμενο: Γιώργος Κοτρωνάκης

Η θεωρία των Υπερχορδών μας φέρνει στο κατώφλι της μουσικής του Κόσμου για την οποία μιλούσε χιλιάδες χρόνια πριν ο Πυθαγόρας, ο οποίος πίστευε στη μαθηματική αρμονία του σύμπαντος. Για τον Πυθαγόρα, οι Αριθμοί, ως κοσμικά αρχέτυπα κρατούν το μυστικό της δημιουργίας του σύμπαντος και όλα συντελούν σε μία κοσμική αρμονία.

Τι σχέση έχουν η επιστήμη και η φιλοσοφία;

Το ερώτημα για τη φύση του κόσμου μας δεν είναι σύγχρονο. Αν ψάξουμε καλύτερα, θα δούμε ότι απασχόλησε εδώ και χιλιάδες χρόνια γενιές φιλοσόφων. Οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι Θαλής, Αναξίμανδρος, Ηράκλειτος, Παρμενίδης, Πυθαγόρας, Δημόκριτος και πολλοί άλλοι αυτής της γραμμής προσπάθησαν να ερμηνεύσουν τη φύση και γι' αυτό ονομάστηκαν «φυσικοί φιλόσοφοι». Αλλά και στη μακρινή Ανατολή, στην αρχαία

Κίνα και στην Ινδία, διάφορα φιλοσοφικά συστήματα προσπάθησαν να δώσουν μία ερμηνεία του κόσμου, αν και μερικές φορές πιο αλληγορική, ποιητική και συμβολική από αυτή των «δυτικών». Κι όμως, χιλιάδες χρόνια μετά αυτές οι θεωρίες έδωσαν έμπνευση για τη γέννηση των κορυφαίων θεωριών του 20ου αιώνα.

Πατώντας στα χνάρια του παρελθόντος ...

Δύο θεωρίες της Φυσικής των αρχών του 20ου αιώνα προσπάθησαν να βάλουν τέλος στην άγνοια του ανθρώπου: από τη μία η Θεωρία της Σχετικότητας που έδωσε τα κλειδιά για να δούμε με άλλο μάτι και πιο βαθιά τον μακρόκοσμο και το άπειρα μεγάλο και από την άλλη η Κβαντική Φυσική που προχώρησε στα βάθη του μικρόκοσμου και των άπειρα μικρών σωματιδίων της ύλης.

Όσο κι αν φαίνεται περιεργό, βασικές ιδέες αυτών των θεωριών συναντάμε και στις αρχαίες παραδόσεις – από τα βάθη της Ανατολής μέχρι τους προσωκρατικούς φιλοσόφους. Έτσι ο J.R. Oppenheimer, ο «πατέρας της πυρηνικής βόμβας» δήλωνε ότι: «... οι πρόσφατες ανακαλύψεις δεν είναι τίποτε πε-

ρισσότερο από εξειδικεύσεις και λεπτομερειακές διερευνήσεις της βασικής διδασκαλίας της αρχαίας σοφίας». Στο ίδιο κλίμα ένας απ' τους κορυφαίους θεμελιωτές της Κβαντικής Φυσικής, ο W. Heisenberg, παραδεχόταν τη στενή σχέση « ... ανάμεσα στις φιλοσοφικές ιδέες των παραδόσεων της Άπω Ανατολής και στο φιλοσοφικό υπόβαθρο της κβαντικής θεωρίας».

Όμως, όσο και αν μας έριξαν στα βαθιά αυτές οι δύο θεωρίες, τελικά δεν κατάφεραν να συνδυαστούν, για να αποδείξουν αυτό που υποψιάζονται οι κορυφαίοι επιστήμονες της εποχής μας: ότι η φύση είναι ΜΙΑ, ότι όλοι οι νόμοι και οι δυνάμεις που έχουμε ανακαλύψει δεν είναι παρά εκφράσεις μίας Δύναμης, μίας Ενέργειας! Το κυνήγι αυτής της θεωρίας που θα ενοποιούσε όλες τις άλλες και θα περιέγραφε τέλεια το σύμπαν, φαινόταν να είναι μία χαμένη υπόθεση... μέχρι που εμφανίστηκε η θεωρία των Υπερχορδών.

Μία μικρούλα χορδή παράγει ... κοσμική μουσική!

Με βάση όσα μάθαμε στο σχολείο, η ύλη αποτελείται από μόρια που συντίθενται από άτομα. Αυτά με τη σειρά τους αποτελούνται από μικρότερα σωματίδια: τα πρωτόνια, τα νετρόνια και τα ηλεκτρόνια, που και αυτά προκύπτουν από συνδυασμούς των μικροσκοπικών «κουάρκ». Αν βάλουμε εδώ και τη Γενική Θεωρία της Σχετικότητας που λίγο πολύ λέει ότι κάθε κομμάτι ύλης ισοδυναμεί με ένα ποσό ενέργειας ($E=mc^2$) όλα αυτά τα στοιχειώδη σωματίδια δεν είναι παρά εκφράσεις συγκεκριμένων ενεργειακών ποσοτήτων. Με άλλα λόγια αυτό που εμείς αντιλαμβανόμαστε ως ύλη δεν είναι παρά ενέργεια που δονείται σε «αργό ρυθμό».

Εδώ έρχεται η Θεωρία των Υπερχορδών να μας πάει ακόμα πιο πέρα, καθώς περιγράφει την ύλη, ακόμα και τα πιο μικρά της σωματίδια, ως το αποτέλεσμα δόνησης απειροελάχιστων σε μέγεθος κοσμικών χορδών ή «υπερχορδών»! Αυτές οι χορδές μπορούν να είναι κλειστές, όπως οι βρόγχοι, ή ανοικτές, όπως μια τρίχα. Μία χορδή είναι τόσο μικρότερη από ένα ηλεκτρόνιο όσο ένα ποντίκι μπροστά σε όλο το ηλιακό σύστημα! Θεωρητικά μία τέτοια χορδή έχει μήκος 10-33 εκατοστά (!) και περικλείει δύναμη ίση με 1039 τόνους (!). Κάτι άπειρα μικρό ικανό να δομήσει το σύμπαν!

Σύμφωνα με τη θεωρία των Υπερχορδών, όλη η ύλη αλλά και οι δυνάμεις της φύσης δεν είναι παρά αποτελέσματα των δονήσεων αυτών των απειροελάχιστων χορδών! Κάτι ανάλο-

Το σύμπαν μας φαίνεται να επιπλέει πάνω σε μία τέτοια μεμβράνη 11 διαστάσεων ενώ υπάρχουν και άλλα (παράλληλα) σύμπαντα!

γο δηλαδή με μια χορδή κιθάρας, που ανάλογα με την τάση της και τη συχνότητα με την οποία δονείται, παράγει συγκεκριμένες μουσικές νότες. Με αυτό τον τρόπο η Θεωρία των Υπερχορδών μας φέρνει στο κατώφλι της μουσικής του Κόσμου για την οποία μιλούσε χιλιάδες χρόνια πριν ο Πυθαγόρας, ο οποίος πίστευε στη μαθηματική αρμονία του σύμπαντος. Για τον Πυθαγόρα, οι Αριθμοί, ως κοσμικά αρχέτυπα κρατούν το μυστικό της δημιουργίας του σύμπαντος και όλα συντελούν σε μία κοσμική αρμονία.

Η θεωρία που ενοποιεί τα πάντα και η εξέλιξή της!

Τα θεμέλια της θεωρίας των Υπερχορδών έθεσε στα τέλη της δεκαετίας του 1960 ο θεωρητικός φυσικός Gabrielle Veneziano. Οι ιδέες του σχημάτισαν την Θεωρία των Χορδών. Από τότε η θεωρία εμπλουτίστηκε, δοκιμάστηκε πειραματικά και αργότερα βγήκε στο προσκήνιο ως Θεωρία των Υπερχορδών. Στην πιο σύγχρονη μορφή της αποτελεί ένα εξελιγμένο μαθηματικό μοντέλο που περιγράφει τη λειτουργία του μικροκοσμου, του μακρόκοσμου, του χώρου, του χρόνου, όλων των στοιχειωδών σωματιδίων, αλλά και όλων των φυσικών δυνάμεων. Με άλλα λόγια ... ΕΝΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, και γι' αυτό αποκαλείται και Θεωρία των Πάντων. Το όνειρο των επιστημόνων μοιάζει να γίνεται πραγματικότητα!

Πέρα όμως από αυτό, η θεωρία δίνει μία νέα διάσταση στα πράγματα ... ή μάλλον πολύ περισσότερες, καθώς έφτασε να αποδίδει στο σύμπαν 10 διαστάσεις (ενώ η κλασική Φυσική 4 – τις τρεις του χώρου και το χρόνο). Έτσι, εμείς αντιλαμβανόμαστε 4 διαστάσεις αλλά υπάρχουν και άλλες 6 που για εμάς δεν έχουν «ξετυλιχθεί»!

Στην εξέλιξη της (Bert Onrut, 2001), η θεωρία παρουσίασε ένα σύμπαν με 11 διαστάσεις και προεκτάθηκε στη θεωρία των Μ-χορδών όπου το «Μ» μεταφράζεται ως «mother» (η «μητέρα των θεωριών») ή ως «membrane» («μεμβράνη»), καθώς υποθέτει ότι οι χορδές με την κατάλληλη δόνηση σχηματίζουν μεμβράνες τέτοιων διαστάσεων, που μπορεί να αποτελέσουν ένα σύμπαν! Μάλιστα το σύμπαν μας φαίνεται να επιπλέει πάνω σε μία τέτοια μεμβράνη 11 διαστάσεων ενώ υπάρχουν και άλλα (παράλληλα) σύμπαντα.

Αν και όλα αυτά φαντάζουν «επιστημονική φαντασία», για τους κορυφαίους θεωρητικούς φυσικούς της εποχής μας αποτελούν ισχυρές βεβαιότητες.

Γνώσεις που δεν είναι και τόσο νέες!

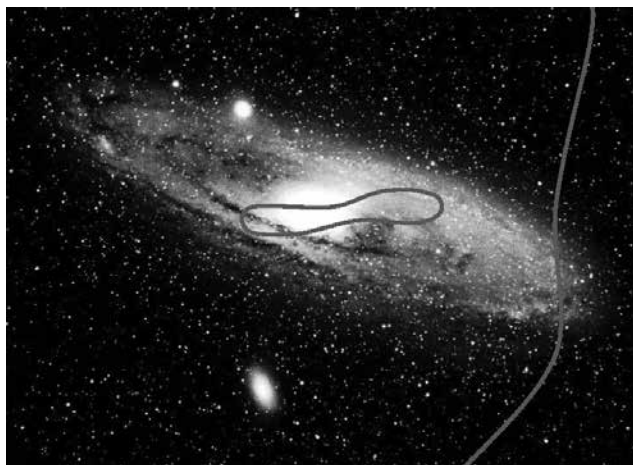
Αλλά και η αρχαία φιλοσοφία θα συμφωνούσε με αυτή τη θεωρία καθώς σε Ανατολή και Δύση εδώ και χιλιάδες χρόνια οι αρχαίοι σοφοί δίδασκαν την Αρχή της Ενότητας, που παρουσιάζει τη Φύση σαν μία ολότητα, μία ενότητα όπου τίποτα δεν είναι ξεχωριστό και καθετί εξαρτάται και συνδέεται με καθετί! Ύλη και δύναμη, ζωντανά όντα και μη, ορατά και αόρατα δεν είναι παρά η έκφραση μίας Φύσης, μιας δύναμης που θα μπορούσε κάλλιστα να είναι το ΤΑΟ των Κινέζων ή το ΟΝ του Παρμενίδη ή το ΠΥΡ του Ηράκλειτου ή το ΕΝΑ του Πυθαγόρα!

Το ότι η ύλη αλλά και οι δυνάμεις που εκδηλώνονται στο σύμπαν δεν είναι παρά αποτέλεσμα δονήσεων, μιας «κοσμικής μουσικής» ή συμφωνίας αναφέρεται και σε ένα αρχαίο κείμενο με το όνομα «Κυμβάλειο». Το κείμενο αυτό θεωρήθηκε ελληνιστικής εποχής και αναφέρει τις 7 Αρχές (οι Νόμους) που διέπουν το σύμπαν. Πιο προσεκτική έρευνα έδειξε ότι η αρχαιότητα αυτών των Νόμων είναι μεγαλύτερη, καθώς βρέθηκαν στην Αίγυπτο, σκαλισμένοι στα τοιχώματα της πυραμίδας του Ουνά της 5ης δυναστείας (μιας όχι και τόσο διάσημης και καλοδιατηρημένης πυραμίδας). Ο 3ος Νόμος αυτού του αρχαίου κειμένου αναφέρεται ως «Αρχή της Δόνησης» και αναφέρει: «Τίποτα δεν ησυχάζει. Όλα κινούνται, όλα δονούνται.».

Η Αρχή αυτή θυμίζει τα λόγια του Ηράκλειτου «Τα πάντα ρει» με τα οποία ο Έλληνας φιλόσοφος δήλωνε ότι τα πάντα βρίσκονται σε μία συνεχή κίνηση ή δόνηση και συνεχώς μεταβάλλονται. Γέννηση, μεταβολή, φθορά και θάνατος μπλέκουν σε ένα ασταμάτητο κύκλο. Όλα – άνθρωποι, φυτά, πλανήτες ή γαλαξίες – γεννιούνται, μεταβάλλονται, πεθαίνουν συμβάλλοντας σε αυτή την αέναη δόνηση, σ' αυτή την «κοσμική μουσική».

Αυτή τη συνεχή κίνηση, που είναι η ίδια η ΖΩΗ, δηλώνει μεταξύ άλλων και το διάσημο κινέζικο σύμβολο του Γιν-Γιανγκ, το οποίο είχε διαλέξει και ως σύμβολό του ο Νηλς Μπορ.

Τα πράγματα σε αυτό τον κόσμο φαίνεται πως κάνουν κύκλους και έρχονται ξανά στο φως με νέα μορφή. Έτσι και οι θεωρίες (ή βεβαιότητες) των αρχαίων φιλοσόφων βγήκαν ξανά στην επιφάνεια με πιο επιστημονικό τρόπο. Σήμερα η θεωρία των Υπερχορδών φαίνεται να καλύπτει το κενό της γνώσης μας και μας βοηθάει να πετάξουμε τα πέπλα της Μάγιάς. Στην αρχαία Ινδία αυτή ήταν η θεότητα της πλάνης αλλά και της Φύσης, που ντύνει με αναρίθμητα πέπλα το σώμα της και όσο και αν τα ξετυλίγεις, ποτέ δεν τελειώνουν. Κι έτσι ποτέ δεν αποκαλύπτεται γυμνή. Απλά φτάνουμε πιο κοντά στην Αλήθεια!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΤΟ ΤΑΟ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ, Fritjof Capra, εκδ. Ωρώρα, Αθήνα 1982.
- ΤΟ ΚΥΜΒΑΛΕΙΟΝ, Η ΕΡΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ, εκδ. Νέα Ακρόπολη, 1990.

Διαδικτυακοί τόποι:

- http://www.physicsoftheuniverse.com/topics_bigbang_superstrings.html
- <http://www.e-zine.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=44>
- <http://www.halexandria.org/dward163.htm>
- <http://www.wisegEEK.com/what-are-superstrings.htm>

ΤΑ 7 ΚΛΕΙΔΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Κείμενο: Γ. Α. Πλάνας, ιδρυτής της Ν.Α. στην Ελλάδα

ψη πρέπει να είναι ο κύριος στόχος της επιστημονικής ιδέας. Και ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί η πανοραμικότητα είναι η εφαρμογή του Νόμου της Αναλογίας σε όλα τα πεδία της γνώσης που διαθέτει το ανθρώπινο πνεύμα, για να μπορέσει να φτάσει στην αλήθεια. Η Πυθαγορική φιλοσοφία είναι ένας από τους κυριότερους και αντιπροσωπευτικότερους εκπροσώπους αυτής της αντίληψης, που επιδιώκει την ενοποίηση των επιστημών και των τεχνών κάτω από τη φιλοσοφική θεώρηση. Σημαντική είναι μια φράση του μεγάλου σύγχρονου μαθηματικού και φιλόσοφου Μπέρντραντ Ράσσελ: «Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της σύγχρονης προηγμένης επιστήμης είναι η τάση επιστροφής της προς τον Πυθαγορισμό».

Έτσι η Αρχή της Αναλογίας χρησιμοποιεί, στην προσπάθεια της απόκτησης μιας πανοραμικής όψης του Παντός -τόσο στον μακρόκοσμο όσο και στον μικρόκοσμο-, τα λεγόμενα επτά Κλειδιά ερμηνείας. Η εφαρμογή τους μας επιτρέπει να αποκτήσουμε ενιαία αντίληψη για τη φαινομενική πολλαπλότητα του σύμπαντος. Η Αρχή της Αναλογίας και τα κλειδιά της είναι η σκάλα που οδηγεί προς το Ένα, προς το Τάο, προς το μεταφυσικό Άπειρο-Μηδέν, το Απόλυτο. Τα επτά κλειδιά αντιστοιχούν με τα επτά κοσμικά επίπεδα που αποτελούν τους ανθρωπίνους φορείς συνείδησης, αλλά ταυτόχρονα είναι ανεξάρτητα και χρησιμοποιούνται σε όλα τα επίπεδα. Το κάθε κλειδί διαιρείται με τη σειρά του σε άλλα επτά υποκλειδιά και το καθένα από αυτά σε άλλα επτά ακόμα, σύμφωνα με την ίδια ιεραρχική κλίμακα. Στο σύνολό τους είναι λοιπόν 343. Κάθε τι μπορεί να ερμηνευθεί και να συνδεθεί με το Όλο, σύμφωνα με αυτά τα κλειδιά.

Τα επτά μεγάλα κλειδιά είναι τα εξής:

1. Μεταφυσικό (Χαρακτήρες του όντος)
2. Αριθμητικό (Εξέλιξη των μορφών)
3. Γεωμετρικό (Οργάνωση των μορφών)
4. Αστρολογικό (Αλληλεπιδράσεις μακρόκοσμου - μικρόκοσμου)
5. Αλχημικό (Σχέσεις της επιθυμίας για ένωση των Στοιχείων)

Πολλά είναι τα παραδείγματα για τη λειτουργία και την ισχύ του Νόμου της Αναλογίας. Η αναλογία «όπως είναι πάνω, έτσι είναι και κάτω, και όπως είναι κάτω, έτσι είναι και πάνω», καλύπτει όλες τις εκφράσεις του σύμπαντος σε οποιοδήποτε επίπεδο ενέργειάς του. Χάρη στην Αρχή της Αναλογίας η σύγχρονη επιστήμη κατορθώνει να κατανοήσει το γαλαξιακό μακρόκοσμο και το σωματιδιακό μικρόκοσμο. Με μια μόνο μαθηματική εξίσωση, με την εξίσωση των παλλόμενων χορδών του Λαγκράντζ (Lagrange), για παράδειγμα, μπορεί ο σύγχρονος φυσικός να λύσει ετερογενή προβλήματα οπτικής, μηχανικής θερμοδυναμικής, χημείας, θερμολογίας κ.λπ. Η διαίρεση λοιπόν της επιστημονικής δραστηριότητας σε επί μέρους ειδικότητες είναι ουσιαστικά αντίθετη με την ιδέα περί επιστήμης.

Η αληθινή επιστήμη, η οποία θεμελιώνεται στην Αρχή της Αναλογίας, πρέπει να τείνει σε μια ενιαία αντίληψη όλων των δραστηριοτήτων με τέτοιο τρόπο, ώστε ο ίδιος formalismός να μπορεί να χρησιμοποιείται χωρίς μεγάλες παραλλαγές σε όλα τα πεδία της γνώσης. Η σφαιρική, πανοραμική αντίλη-

6. Βιολογικό (Κλιμακώσεις της ζωής)

7. Φιλολογικό (Σημειωτικές και συμβολικές μορφές των ιδεών κ.λπ.)

Αυτά είναι τα «μαγικά κλειδιά», που με τα υποκλειδιά τους ανοίγουν τις πόρτες των μυστηρίων. Είναι οι επτά όψεις της σοφίας. Κάθε μία από τις όψεις είναι μία οδός γνώσης για την προσέγγιση των μυστηρίων της φύσης. Αλλά μόνο η σωστή χρήση και των επτά οδηγεί στην τέλεια σοφία, στην παντογνωσία. Λέγεται στον εσωτερισμό ότι πολύ λίγοι μυητικοί πολιτισμοί κατείχαν και τα επτά κλειδιά μαζί. Αποτελούν τα διαμαντένια εργαλεία του ανώτερου μύστη και κατά την παράδοση δόθηκαν και διδάχτηκαν στους πρώτους σοφούς ανθρώπους από τους θεούς την εποχή της Ατλαντής φυλής. Αλλά με την πάροδο των εκατομμυρίων χρόνων μερικά χάθηκαν ή λησμονήθηκαν, ακόμα και από τους μύστες-ιερείς, οι οποίοι έχαναν όλο και περισσότερο την επαφή με τη θεότητα. Μόνον σε λίγες μυστικές αδελφότητες, που αποτελούσαν την καρδιά των Μεγάλων Μυστηρίων, κρατήθηκαν ακέραια όλα τα κλειδιά. Όπως π.χ., στην προδυναστική Αίγυπτο, στους αρχαίους Ολμέκα του Μεξικού, στους προκατακλυσμαίους Χαλδαίους ή στα προελληνικά Καβείρια Μυστήρια.

Τα κλειδιά ερμηνείας εφαρμόζονται σε καθετί που είναι δυνατόν να φθάσει κανείς με τη γνώση. Όλα στο σύμπαν αποτελούν σημεία, σύμβολα, που η βαθύτερη ουσία τους ξεφεύγει από τον ορθό λόγο, όπως πολύ καλά απέδειξε ο Γερμανός φιλόσοφος Καντ. Με τη χρήση, την εφαρμογή και τη δυναμική εναρμόνιση των επτά κλειδιών, ο άνθρωπος μπορεί να ξεπεράσει τον ορθό λόγο και να αποκτήσει μια πληρέστερη και πανοραμική εικόνα του πραγματικού όντος που κρύβεται πίσω από τα σύμβολα της φύσης.

Η εφαρμογή της Αρχής της Αναλογίας επιτρέπει την είσοδο της συνείδησης στο κοσμικό επίπεδο Βούδι, τον αρχετυπικό κόσμο, ρίζα των όσων υπάρχουν, νοητών και αισθητών και πηγή του φωτός και της θείας σοφίας. Τι είναι, για παράδειγμα,

ένα λουλούδι; Είναι πραγματικά αυτό που μας δείχνουν οι πέντε αισθήσεις μας; Αν υποθέσουμε ότι μας έλειπε κάποια αίσθηση, θα είχαμε την ίδια αντίληψη γι' αυτό; Όχι. Αν λοιπόν υποθέσουμε, όπως εξάλλου επιβεβαιώνει ο εσωτερισμός, ότι υπάρχουν πολλές άλλες «αισθήσεις», τις οποίες ακόμα δεν έχει αναπτύξει η σημερινή ανθρωπότητα ή κι άλλες που έχουν ατροφήσει, όπως το λεγόμενο «Τρίτο Μάτι», τότε θα καταλάβουμε ότι η γνώση που μας δίνουν οι πέντε αισθήσεις μας είναι πολύ περιορισμένη. Αλλιώς θα αντιλαμβανόμαστε

το λουλούδι, αν είχαμε περισσότερες «αισθήσεις». Και η έννοια «αίσθηση» δεν χρησιμοποιείται εδώ μόνο με την αιθερο φυσική της σημασία. Υπάρχουν αισθήσεις και στο νοητικό σώμα, όπως και στα άλλα.

Η σωστή εφαρμογή των επτά κλειδιών ερμηνείας είναι ένα μέρος της εσωτερικής μεθόδου πνευματικής ανάπτυξης των ανωτέρων αισθήσεων του ανθρώπου, που διδάσκεται στη Ράτζα Πόγκα, στο βαθμό της τέταρτης μύησης ή Αρχάτ.

Η Αρχή της Αναλογίας θα μας έλεγε ότι το λουλούδι είναι ένα σημείο ή ένα σύμβολο, που είναι συγχρόνως ένα αστέρι της γης, ένα τσάκρα του φυτού, ένας μετασχηματιστής ενέργειας, ένα κέντρο δημιουργίας σπόρων και καρπών που διοχετεύει το κάρμα, ή η φυσική έκφραση του αιτιατού φορέα του φυτού, ένας γενετικός κώδικας βοτανολογικής ιστορίας, ένας ναός θαυμάσιας αρχιτεκτονικής για τις δυνάμεις της φύσης, μια ενσάρκωση γεωμετρικών και μαθηματικών αρμονιών, μια καλλιτεχνική σύνθεση χρωμάτων και μορφών και τόσα άλλα ακόμη, όσα θα μπορούσε να σκεφθεί κανείς. Δηλαδή το λουλούδι είναι όλα αυτά που μπορούν να ειπωθούν και πολλά άλλα...

Η εφαρμογή των κλειδιών θα μας δώσει μια σφαιρική, πανοραμική εικόνα του όντος του λουλουδιού από όλες τις όψεις, αλλά αυτό δεν θα πάψει να είναι μια απλή προσέγγιση. Για να μάθει κανείς τι πραγματικά είναι το λουλούδι, θα πρέπει να γίνει ο ίδιος λουλούδι. Δηλαδή να ενοποιήσει τα επτά σε ένα και μόνο κλειδί, που να υπερβαίνει το πολλαπλό, για να φτάσει στο πραγματικό Ένα. Αυτό είναι η ρίζα της πρώτης αρχής, της Αρ-

Η τέχνη της εμπύχωσης αγαλμάτων στην Αρχαία Ελλάδα

Κείμενο: Ρώμη Αλεξανδράκη

Πολλές είναι οι τέχνες που κατέχει ο αρχαίος Έλληνας ιερέας, τέχνες μαγικές και από καιρό ξεχασμένες. Η Σοφία χάνεται στα βάθη του χρόνου... Λέγεται πως τις αρχές της θεουργικής πράξης δίδαξαν στους Έλληνες ιερείς οι Αιγύπτιοι Ιεροφάντες, Μύστες οι ίδιοι... Κι αυτοί οι ιερείς, διασώζοντας μια αρχαία εσωτερική παράδοση, μας αφήνουν τα παρακάτω:

Κάποτε ζούσε ένας εξαιρετος γλύπτης που ήταν γνωστός για τα πιο όμορφα δημιουργήματα. Το όνομά του ήταν Πυγμαλίων. Όμως η καρδιά του ήταν ανήσυχη. Επιθυμώντας να γνωρίσει την Αγάπη, είχε απογοητευτεί από τις γυναίκες που τον περιστοιχίζαν. Έτσι, βάλθηκε να σμιλεύει σε ελεφαντόδοντο και φίλντισι την κοπέλα των ονείρων του. Λέγεται ότι η θεά Αφροδίτη εμφανίστηκε σε ένα όνειρό του και τον ενέπνευσε. Πράγματι, δημιούργησε με τα χέρια του την τέλεια γυναίκα, την οποία ονόμασε Γαλάτεια. Συγκινήθηκε τόσο με το γλυπτό του, ώστε το ερωτεύτηκε σφοδρά και περνούσε ώρες πολλές κοντά του. Η Αφροδίτη, βλέποντας τον έρωτα του Πυγμαλίωνα, διαπότισε με την ουσία της το άγαλμα δίνοντάς του ζωή. Έτσι, ο γλύπτης Πυγμαλίων νυμφεύθηκε την όμορφη Γαλάτεια και από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Πάφος (κατά άλλους η Πάφος), που ίδρυσε την ομώνυμη πόλη κι ένα από τα πιο όμορφα ιερά της θεάς Αφροδίτης.

Αυτός είναι λοιπόν ένας γνωστός μύθος, τον οποίο συναντάμε τόσο στην Κύπρο, όσο και στο υπόλοιπο τότε ελλαδικό χώρο. Ποια είναι όμως η αξία ενός μύθου και ποιος είναι ο ρόλος του στη διαμόρφωση της ανθρώπινης συνείδησης;

Μύθος και πραγματικότητα

Αν επιχειρήσουμε μια συγκριτική μελέτη των μυθολογιών όλου του κόσμου, θα διαπιστώσουμε ότι οι μύθοι δεν είναι απλά νοητικά σκευάσματα, αλλά αποτελούν συμβολικές αναπαραστάσεις μιας ιστορικής και υπερβατικής πραγματικότητας. Με αυτόν τον τρόπο, πλήθος μύθων μας κάνουν σήμερα κοινωνούς μιας αλήθειας, που δύσκολα μπορεί να γίνει κατανοητή σε όσους δεν είναι Μυημένοι.

Με άλλα λόγια, είναι ένας εναλλακτικός τρόπος, για να προσεγγίσουμε πανανθρώπινες και πανάρχαιες διδασκαλίες. Το γεγονός ότι τις αποκαλούμε «μύθους» δεν αφαιρεί σε καμία περίπτωση την αξιοπιστία τους. Άλλωστε, είναι γνωστό πως τόσο οι μύθοι όσο και τα σύμβολα αποτελούν μια ιερή γλώσσα, η οποία αποκαλύπτει τα μυστήριά της σε όσους μπορούν να την αποκρυπτογραφήσουν. Έτσι, ο μύθος του Πυγμαλίωνα και της Γαλάτειας μας πληροφορεί αλληγορικά για μία από τις πιο μαγικές ιεροπραξίες της ελληνικής αρχαιότητας: την εμπύχωση των αγαλμάτων.

Η ιερή γλώσσα των αγαλμάτων

Στον αρχαίο κόσμο, τα αγάλματα απεικόνιζαν τα ανώτερα κοσμικά πρότυπα μέσα από μια μυστηριακή γλώσσα που βοηθούσε τους ανθρώπους να ξεφύγουν από τη γήινη πραγματικότητα και να ανυψωθούν σε κόσμους στους οποίους μπορούσε η ψυχή τους να γεμίσει με θείο ενθουσιασμό. Αυτό σημαίνει άλλωστε και η λέξη άγαλμα: «εκείνο με το οποίο κάποιος αγάλλεται», δηλαδή γεμίζει με χαρά και ενθουσιασμό.

Έτσι, οι γλύπτες δεν ήταν απλώς ταλαντούχοι τεχνίτες που είχαν επιφορτιστεί με την εικονική απεικόνιση θεοτήτων. Στην πραγματικότητα ήταν εμπνευσμένοι καλλιτέχνες, οι οποίοι μέσω της δημιουργικής τους φαντασίας είχαν επιτύχει μια σύνδεση με την ενέργεια της θεότητας που επιθυμούσαν να αναπαραστήσουν. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο ακολουθούσαν μια συστηματική εκπαίδευση, που συχνά ήταν μέσα στα πλαίσια μιας αδελφότητας καλλιτεχνών που ήταν μνημένοι στο συμβολισμό. Έτσι, ακολουθώντας μια μυστηριακή διαδικασία, είχαν την ικανότητα να μεταλλάσσουν την ύλη σε ένα υλικό που μπορούσε να συγκρατήσει τη θεϊκή ενέργεια.

Όπως μας παραδίδει ο Ιάμβλιχος, ο γλύπτης επιτελούσε μια ειδική πράξη, προκειμένου να εμψύσησει ζωή στο άγαλμα. Αμέσως μετά, ο ιερούργος προσέθετε ενέργεια στη δύναμη του αγάλματος μέσα από διάφορα τελετουργικά, όπως ήταν οι ρυθμικές εκφωνήσεις, οι προσευχές, η μουσική, τα άνθη, οι λίθοι, τα μυστικιστικά σχέδια και τα μυστικά ονόματα της θεότητας που χαράσσονταν πάνω σε κρυφά σημεία του αγάλματος.

Έτσι, μετατρέπεται ο ίδιος σε ένα κανάλι ενέργειας, το οποίο πήγαζε από τον ανώτερο αρχετυπικό κόσμο και τροφοδοτούσε το άγαλμα.

Βέβαια, μεγάλη σημασία είχε και η εσωτερική προετοιμασία και στάση του ιερούργου. Για να καταφέρει πραγματικά να αποτελέσει ένα «κενό κανάλι», έπρεπε να είναι κατάλληλα εξαγνισμένος σε όλα τα επίπεδα. Σημασία δεν είχε μόνο η εγκράτεια, όσον αφορά τα κατώτερα ένστικτα, αλλά και ο εξαγνισμός στα συναισθήματα και τις σκέψεις που είχαν καθημερινά. Έτσι, δημιουργούσαν τις συνθήκες, ώστε οι θεότητες να κατέβουν και να κατοικήσουν τα ομοιώματά τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα οι γλυπτικές αναπαραστάσεις να επενεργούν πάνω στους πιστούς με μια θετική ενέργεια που είχε τη δύναμη να τους φέρει σε επαφή με το Ιερό και να αφυπνίσει μέσα τους δυνάμεις δημιουργικές και θεραπευτικές.

Ωστόσο, αντίστοιχη δύναμη είχαν και οι πιστοί. Προσέγγιζαν τα αγάλματα με προσευχές, θυσίες και προσφορές, ενώ πίστευαν βαθεία στη δύναμη που τα διαπτότιζε. Φόρτιζαν λοιπόν τα αγάλματα με τη δική τους ελπίδα κι αγάπη, δημιουργώντας έτσι ένα ζωντανό κύκλωμα ενέργειας, το οποίο ανανεωνόταν μέσα από κάθε τελετουργική πράξη. Εκεί, όπου ιερέας και πιστός αποτελούσαν τους δύο συμπληρωματικούς πόλους της θεουργίας.

Σήμερα, οι θεουργικές τελετές της εμψύχωσης θεωρούνται λησμονημένες. Δεν υπάρχουν πια οι μύστες-ιερείς που να μπορούν να πετύχουν αυτή τη θεία ενσάρκωση. Κι όμως... σε αυτή τη σκοτεινή εποχή που διανύουμε, αυτό που δεν έχει χαθεί είναι η ανάγκη μας να προσεγγίσουμε το πιο όμορφο και Θείο μέρος που έχουμε μέσα μας. Είναι εκείνη η μικρή αλλά επιβεβαιωμένη εσωτερική φωνή που μας λέει ότι εκείνο που έχει σημασία είναι να βρούμε τον τρόπο να ανυψώσουμε τη συνείδησή μας. Να ανυψώσουμε τον εαυτό μας πάνω από το φόβο που ίσως κατακλύζει τις καρδιές μας και να προσεγγίσουμε το Θείο μέσα από φιλοσοφικές ενασχολήσεις και μικρές καθημερινές πράξεις αγάπης κι ανιδιοτέλειας. Ίσως να είναι κι αυτό μια ιερή και μυστικιστική πράξη που αξίζει να δοκιμάσουμε...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Βακαλοῦδη, Α. (2000). Μυστικισμός, θαυματοποιία και ιατρική της θεουργίας. Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου – Α. Καρδαμίτσα
- Έλενα Π. Μπλαβάτσικ (2008). Γιόγκα και αποκρυφισμός. Αθήνα: Θεοσοφικές Εκδόσεις
- Jane Ellen Harrison (1999). Τελετουργικά δράματα στην Αρχαία Ελλάδα. Αθήνα: Ιάμβλιχος
- Πάτσης, Χ. (εκδ.) (1980). Νέα μεγάλη ελληνική εγκυκλοπαίδεια, Τόμος 27. Αθήνα
- Πορφύριος (2000). Περί αγαλμάτων. Αθήνα: Ηλιοδρόμιον
- Σαλούστιος (1982). Περί θεών και κόσμου. Αθήνα

CLOUD ATLAS

PAST.
EVERY

Σκηνοθεσία: Andy & Lana Wachowski, Tom Tykwer
Σενάριο: Andy & Lana Wachowski, Tom Tykwer, βασισμένο στο ομώνυμο βιβλίο του David Mitchell
Πρωταγωνιστούν: Tom Hanks, Halle Berry, Jim Broadbent, Hugo Weaving, Jim Sturgess, Doona Bae, Ben Wishaw, James D'Arcy, Zhou Xun, Keith David, David Gyasi, Susan Sarandon, Hugh Grant

CLOUD ATLAS: Ο ΑΤΛΑΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

3 οραματιστές σκηνοθέτες... 500 χρόνια ιστορίας... 1 επική περιπέτεια... Το σκηνοθετικό δίδυμο Άντι και Λάνα Γουατσόφσκι ("TheMatrix") ενώνουν τις δυνάμεις τους με τον Τομ Τίκβερ ("Perfume: The Story of a Murderer") για να μεταφέρουν στον κινηματογράφο το ομώνυμο bestseller μυθιστόρημα του Ντέιβιντ Μίτσελ

εσωτερικός
κινηματογράφος

Η ιστορία πραγματεύεται την αναγέννηση της ψυχής, τη μετενσάρκωση, τη διαφορά που μπορεί να καταφέρει η μειονότητα έναντι των «ισχυρών». Και καταλήγει στο βαθύτερο νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης στο σύμπαν.

Για πάνω από 500 χρόνια, οι χαρακτήρες προσπαθούν να ξεφύγουν από την αδηφάγα κοινωνία που ως «μότο» έχει το δαρβινικό αξίωμα ότι οι δυνατοί επικρατούν των αδυνάτων. Σε κάθε περίπτωση, η μαχητικότητα και το θάρρος ενός μεμονωμένου ανθρώπου είναι ικανά να αλλάξουν τον ρου της ιστορίας και οι πράξεις του καθενός έχουν συνέπειες που επηρεάζουν το παρελθόν, το παρόν και το απώτερο μέλλον. Άλλωστε, η αγάπη και η πίστη στα ιδανικά είναι οι κινητήριες δυνάμεις που τους οπλίζουν με θάρρος και τους καθοδηγούν μέχρι την προσωπική τους εξιλέωση.

Οι χαρακτήρες συναντιούνται και επανενώνονται από τη μια ζωή στην άλλη, όσο γεννιούνται και ξαναγεννιούνται.

Καθώς οι συνέπειες των πράξεων και των επιλογών τους τους επηρεάζουν στο παρελθόν, το παρόν και το απώτερο μέλλον, μία ψυχή μεταμορφώνεται από δολοφόνο σε ήρωα και μια μοναδική πράξη καλοσύνης θα μεταδοθεί μέσα από τους αιώνες, μέχρι να αποτελέσει έμπνευση για την μελλοντική επανάσταση.

Σ' έναν κόσμο σαν το σημερινό, όπου η ελευθερία κινδυνεύει, ο ανθρώπινος πολιτισμός κινδυνεύει, το μέλλον είναι απολύτως ασαφές. «Ο άτλας του ουρανού» είναι ο Άτλας του σημερινού κόσμου με τις όποιες προοπτικές του για το μέλλον...

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ

Η κβαντική διάσταση του χωροχρόνου: Πέρα από το εδώ και το τώρα, από τον κόσμο του «υπάρχειν», ο οποίος έχει τη φύση του ΣΥΝΝΕΦΟΥ, υπάρχει μια άλλη πραγματικότητα του «Είναι», η σταθερότητα της κάθετης διάστασης, που διαπερνά τους κόσμους και τις εποχές και στέκεται ως ΑΤΛΑΣ μεταξύ ουρανού και γης

Το «Όλον» είναι κάτι παραπάνω από το άθροισμα των μερών του: Μέσα σε κάθε μονάδα βρίσκεται το Όλο και ταυτόχρονα το Όλο είναι παντού. Πρόκειται για αμοιβαίο αντικατοπτρισμό, τα μέρη και το όλον συνεχώς διαπλέκονται σε έναν αέναο κύκλο.

Η αποκάλυψη του πρωταγωνιστή πίσω από τις μάσκες: Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να ανακαλύψει αυτό το μυστικό νήμα των διαδοχικών υπάρξεών του, για να μπορέσει να απαντήσει σε αυτό το τελεολογικό ερώτημα. Η ουσία εξάλλου της φιλοσοφίας είναι: Να μην πείτε στους ανθρώπους ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ, να τους διδάξετε ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ!

Η διδασκαλία του Κάρμα ως προσωπικό, ατομικό και ομαδικό: Οι ζωές μας είναι αλληλένδετες μεταξύ τους και ο θάνατος δεν είναι το τέλος. Είναι μόνο η αρχή για μία ακόμη περιπέτεια, μία ακόμη ευκαιρία, για να διδαχθεί ο άνθρωπος από τα λάθη του παρελθόντος και να προσπαθήσει να αλλάξει την πορεία του μέλλοντος.

Η διδασκαλία της Ομαδικής ψυχής: Ψυχές διασκορπισμένες, που είναι όμως προορισμένες να συναντηθούν, να γίνουν ήρωες, να αγαπήσουν, να δημιουργήσουν, να επιλέξουν, να καθορίσουν τη μοίρα τη δική τους, μα και του κόσμου.

Η δύναμη του ατόμου: Το άτομο μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, αρκεί να μη νοιώθει σαν «σταγόνα στον ωκεανό» αλλά να αναγνωρίζει ότι ο ωκεανός αποτελείται από δισεκατομμύρια σταγόνες...

testare ΤΟΝ εαυτό σου

Τεστ για το πώς μας βλέπουν οι άλλοι

Πηγή: www.vita.gr

Πάρτε στυλό και χαρτί, για να σημειώσετε τις απαντήσεις σας.
Οι απαντήσεις σας πρέπει να αφορούν το πώς είστε τώρα και όχι πώς ήσασταν στο παρελθόν.

1. Πότε νιώθεις ότι είσαι στα καλύτερά σου;

- α) το πρωί
- β) μεταξύ απογεύματος και νωρίς το βράδυ
- γ) αργά τη νύχτα

2. Συνήθως περπατάς....

- α) αρκετά γρήγορα, με μεγάλα βήματα
- β) αρκετά γρήγορα, με μικρά βήματα
- γ) λιγότερο γρήγορα με το κεφάλι ψηλά, κοιτώντας τον κόσμο στο πρόσωπο
- δ) λιγότερο γρήγορα, με το κεφάλι χαμηλά
- ε) πολύ αργά

3. Όταν μιλάς στους ανθρώπους, εσύ...

- α) κάθεσαι με τους αγκώνες αναδιπλωμένους
- β) έχεις τα χέρια σου πιασμένα σαν να κάνεις παλαμάκια
- γ) έχεις το ένα ή και τα δύο χέρια στους γοφούς ή στις τσέπες
- δ) ακουμπάς ή σπρώχνεις το άτομο που μιλάς
- ε) παίζεις με τα αυτιά σου, τρίβεις το πιγούνι σου ή φτιάχνεις τα μαλλιά σου

4. Όταν είσαι χαλαρός κάθεσαι...

- α) με τα πόδια ελεύθερα δίπλα-δίπλα
- β) με τα πόδια σταυρωμένα
- γ) με τα γόνατα τεντωμένα και ίσια
- δ) με το ένα πόδι κάτω από σένα

5. Όταν κάτι σε συναρπάζει, αντιδράς...

- α) με ένα δυνατό χαμόγελο
- β) με ένα γέλιο, αλλά όχι δυνατό
- γ) με ένα ήσυχο γελάκι
- δ) με ένα ανόητο γέλιο

6. Όταν πηγαίνεις σε ένα πάρτυ ή σε μια εκδήλωση, κάνεις την εμφάνισή σου...

- α) με μια μεγαλειώδη είσοδο, έτσι ώστε όλοι να σε προσέξουν
- β) με μια ήσυχη είσοδο, ψάχνοντας γύρω για κάποιον που γνωρίζεις
- γ) μπαίνεις ήσυχα, χωρίς να κάνεις αισθητή την παρουσία σου

7. Όταν δουλεύεις ή είσαι πολύ συγκεντρωμένος και διακόπτεσαι...

- α) ξεκινάς ένα διάλειμμα
- β) εκνευρίζεσαι αφάνταστα
- γ) και τα δυο παραπάνω

8. Ποιο από τα παρακάτω χρώματα σε εκφράζει περισσότερο;

- α) Κόκκινο/πορτοκαλί
- β) Μαύρο
- γ) Κίτρινο/γαλάζιο
- δ) Πράσινο
- ε) Σκούρο μπλε/πορφυρό
- ζ) Άσπρο
- η) Καφέ/γκρι

9. Όταν είσαι στο κρεβάτι τη νύχτα, τις τελευταίες στιγμές πριν σε πάρει ο ύπνος, ξαπλώνεις...

- α) ανάποδα ξαπλωμένος
- β) παρατεντωμένος μπρούμυτα, με το πρόσωπο σου να κοιτάζει το στομάχι σου
- γ) στην πλευρά σου ελαφρά κουλουριασμένος
- δ) με το κεφάλι σου στο μπράτσο σου
- ε) με το κεφάλι σου κάτω από τα σκεπάσματα

10. Συνήθως ονειρεύεσαι ότι...

- α) ξαπλώνεις
- β) μαλώνεις ή φωνάζεις
- γ) ψάχνεις για κάτι ή κάποιον
- δ) πετάς ή επιπλέεις
- ε) συνήθως δε βλέπεις όνειρα
- ζ) τα όνειρα σου είναι συνήθως ευχάριστα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Πάνω από 60 βαθμούς

Οι άλλοι σε βλέπουν σαν κάποιον που πρέπει “να τα έχουν καλά μαζί του και να τον προσέχουν”. Φαίνεσαι ματαιόδοξος, εγωκεντρικός και κάποιες φορές εξαιρετικά δικτατορικός. Οι άλλοι μπορεί να σε θαυμάζουν, ευχόμενοι να σου μοιάσουν, αλλά δεν μπορούν να σου εμπιστευτούν ένα προσωπικό τους πρόβλημα, ενώ διστάζουν να έχουν στενότερη επαφή μαζί σου.

Από 51 έως 60 βαθμούς

Οι άλλοι σε βρίσκουν συναρπαστικό, ιδιαίτερα ορμητικό, και κάπως αδιάλλακτη προσωπικότητα. Ένα φυσικό ηγέτη, κάποιον που παίρνει γρήγορες αποφάσεις, χωρίς να σκέφτεται πάντα το σωστό. Σε βρίσκουν έντονο και περιπετειώδη, που δεν φοβάται να ρισκάρει, που αρπάζει τις ευκαιρίες και απολαμβάνει την περιπέτεια. Χαίρονται να βρίσκονται στην παρέα σου λόγω του ενθουσιασμού που εκπέμπεις.

Από 41 έως 50 βαθμούς

Οι άλλοι σε βρίσκουν φρέσκο, ζωντανό, γοητευτικό, συναρπαστικό, πρακτικό και με ενδιαφέρουσες απόψεις. Κάποιον που είναι σταθερά στο κέντρο της προσοχής, αλλά αρκετά ισορροπημένο, χωρίς να είναι φορτικός. Συχνά σε χαρακτηρίζουν ευγενή, διακριτικό και κατανητό. Κάποιον που θα τους ανεβάσει και θα τους βοηθήσει.

Από 31 έως 40 βαθμούς

Οι άλλοι σε βλέπουν σαν λογικό, σοβαρό, προσεκτικό και πρακτικό. Σε θεωρούν έξυπνο, χαρισματικό ή ταλαντούχο, αλλά μετριοπαθή. Όχι ένα άτομο που κάνει φίλους γρήγορα ή εύκολα, αλλά που είναι εξαιρετικά πιστός και δοτικός σε εκείνους που εμπιστεύεται. Άνθρωπο που δεν κλονίζει εύκολα τη φιλία του, αλλά που εξίσου δύσκολα επανέρχεται, όταν μια φιλία διαλυθεί.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ:

1. (α) 2 (β) 4 (γ) 6
2. (α) 6 (β) 4 (γ) 7 (δ) 2 (ε) 1
3. (α) 4 (β) 2 (γ) 5 (δ) 7 (ε) 6
4. (α) 4 (β) 6 (γ) 2 (δ) 1
5. (α) 6 (β) 4 (γ) 3 (δ) 5 (ε) 2
6. (α) 6 (β) 4 (γ) 2
7. (α) 6 (β) 2 (γ) 4
8. (α) 6 (β) 7 (γ) 5 (δ) 4 (ε) 3 (ζ) 2 (η) 1
9. (α) 7 (β) 6 (γ) 4 (δ) 2 (ε) 1
10. (α) 4 (β) 2 (γ) 3 (δ) 5 (ε) 6 (ζ) 1

Από 21 έως 30 βαθμούς

Οι φίλοι σου σε θεωρούν προσεκτικό και ιδιότροπο. Επιμελή και συντηρητικό που προχωρά αργά και σταθερά σε όλους τους τομείς της ζωής του. Θα ήταν μεγάλη έκπληξη γι' αυτούς, αν έκανες κάτι από παρόρμηση ή από μια στιγμή αυθόρμητης παρακίνησης. Πιστεύουν ότι αυτή η συμπεριφορά οφείλεται στην καχύποπτη και προσεκτική φύση σου, που σε οδηγεί να εξετάζεις τα πάντα προσεκτικά, πριν κάνεις κάποια κίνηση.

Κάτω από 21 βαθμούς

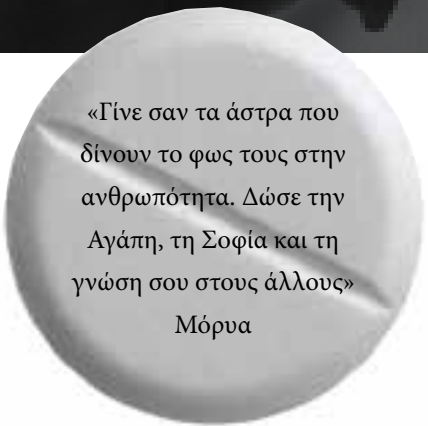
Οι άνθρωποι πιστεύουν πως είσαι ντροπαλός, νευρικός και αναποφάσιτος, κάποιος που χρειάζεται φροντίδα, που πάντα χρειάζεται κάποιον άλλον να παίρνει τις αποφάσεις και που δε θέλει να αναμειγνύεται με κανέναν και με τίποτα! Σε θεωρούν στενάχωρο διότι βλέπεις προβλήματα εκεί που δεν υπάρχουν. Κάποιοι σε θεωρούν βαρετό. Μόνο αυτοί που σε ξέρουν πραγματικά γνωρίζουν ότι δεν είσαι καθόλου.

για την προσφορά

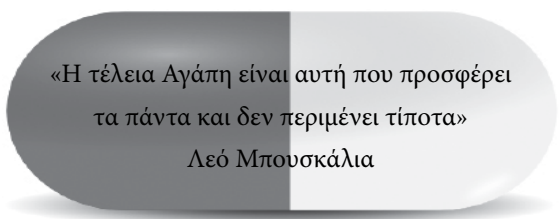
ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗ

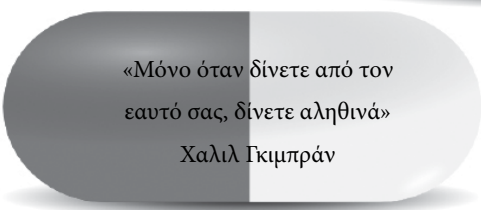

«Γίνε σαν τα άστρα που
δίνουν το φως τους στην
ανθρωπότητα. Δώσε την
Αγάπη, τη Σοφία και τη
γνώση σου στους άλλους»

Μόρνα

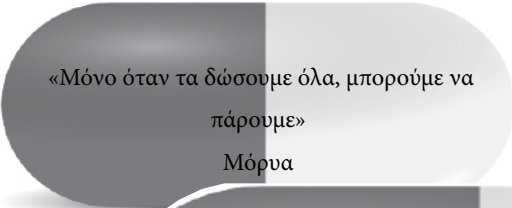

«Η τέλεια Αγάπη είναι αυτή που προσφέρει
τα πάντα και δεν περιμένει τίποτα»
Λεό Μπουσκάλια

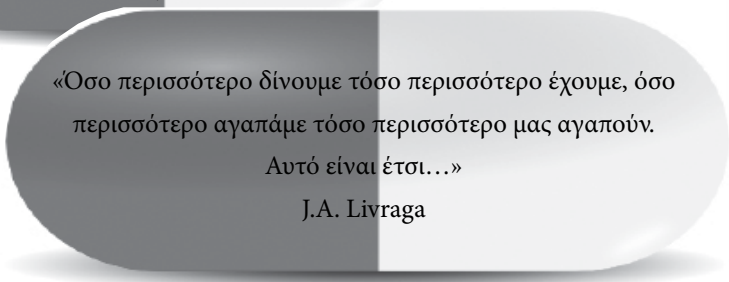

«Μόνο όταν δίνετε από τον
εαυτό σας, δίνετε αληθινά»
Χαλιλ Γκιμπράν

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αυτοθυσία από το να προσφέρουμε τη γενναιόδωρη υπηρεσία μας σε όλους, όσοι είναι γύρω μας, αναπτύσσοντας την αγάπη αντί τον εγωισμό», D.S.Guzman

«Μόνο όταν τα δώσουμε όλα, μπορούμε να
πάρουμε»
Μόρνα

«Όσο περισσότερο δίνουμε τόσο περισσότερο έχουμε, όσο
περισσότερο αγαπάμε τόσο περισσότερο μας αγαπούν.
Αυτό είναι έτσι...»

J.A. Livraga

«Δεν έχει σημασία πόσα δίνουμε,
αλλά πόση αγάπη βάζουμε στην
προσφορά.»
Μητέρα Τερέζα

Διδάγματα αρχαίων Ελλήνων

ήξερες
ότι...

Ένας φτωχός πλησίασε το Σωκράτη και του είπε:
“Θέλω να γίνω μαθητής σου, αλλά δεν έχω τίποτε.
Το μόνο που μπορώ να σου προσφέρω είναι ο εαυτός μου”

Ο Σωκράτης του απάντησε:

“Δεν καταλαβαίνεις λοιπόν ότι μου δίνεις το πιο σπουδαίο πράγμα;”

Ο φιλόσοφος Αντισθένης συμβούλευε τους Αθηναίους να ανακηρύξουν με την ψήφο τους τα γαϊδούρια σε άλογα. Όταν του είπαν ότι κάτι τέτοιο είναι έξω από κάθε λογική, ο Αντισθένης παρατήρησε:

“Μήπως και απλούς άντρες δεν αναδεικνύετε σε στρατηγούς με την ψήφο σας και χωρίς να έχουν πάρει καμία απολύτως εκπαίδευση;

Ο Διογένης ζητούσε ελεημοσύνη από ένα άγαλμα. Όταν τον ρώτησαν γιατί κάνει κάτι τέτοιο, απάντησε:

“Εξασκούμε στο να μην απογοητευόμαστε από την αναισθησία των ανθρώπων.”

Ένας μοχθηρός άνθρωπος ήθελε να φυλάξει το σπίτι του από κάθε κακό. Έβαλε τότε στην πόρτα μια επιγραφή που έλεγε:

“Κανένα κακό να μη μπει στο σπίτι αυτό”.

Ο Διογένης διάβασε την επιγραφή και απόρησε:

“Μα ο ιδιοκτήτης του σπιτιού από πού θα μπει;”

Επέστρεψε ο Διογένης από τους Ολυμπιακούς αγώνες και κάποιος τον ρώτησε αν ήταν εκεί πολύς κόσμος. Ο Διογένης αποκρίθηκε:

“Κοσμος υπήρχε πολύς, άνθρωποι όμως λίγοι”.

Ρώτησαν τον φιλόσοφο Στίλωνα αν υπάρχει κάτι πιο ψυχρό από ένα άγαλμα.

“Ναι” είπε, “ένας αναισθητος άνθρωπος”.

Ο Μ.Αλέξανδρος έστειλε στο Φωκίωνα 100 τάλαντα. Ο Αθηναίος πολιτικός ρώτησε τους ανθρώπους που του έφεραν το μεγάλο αυτό ποσό:

“Γιατί ο Αλέξανδρος διάλεξε εμένα απ’ όλους τους Αθηναίους για να μου χαρίσει 100 τάλαντα;”

Οι απεσταλμένοι απάντησαν:

“Γιατί μόνο εσένα θεωρεί έντιμο άνθρωπο”

Ο Φωκίωνας αρνήθηκε το δώρο λέγοντας:

Ας μ’αφήσει λοιπόν και να είμαι και να φαίνομαι έντιμος”.

Είπαν στον Σωκράτη ότι κάποιος έλεγε άσχημα λόγια γι’ αυτόν. Ο Σωκράτης απάντησε:

“Καθόλου παράδοξο. Ποτέ του δεν έμαθε να λέει καλά λόγια”.

Πληροφορήθηκε ο Αριστοτέλης από κάποιον ότι μερικοί τον έβριζαν. Ο φιλόσοφος απάντησε:

“Καθόλου δεν με νοιάζει. Όταν είμαι απών, δέχομαι ακόμα και να με μαστιγώνουν”.

Ένας πατέρας ζήτησε από τον Αρίστιππο να διδάξει το γιό του. Ο φιλόσοφος ζήτησε ως αμοιβή 500 δραχμές. Ο πατέρας θεώρησε υπερβολικό το ποσό.

“Με τόσα χρήματα”, είπε, “θα μπορούσα να αγοράσω ένα ζώο”.

“Αγόρασε”, είπε ο Αρίστιππος, “κι έτσι θα έχεις δύο”.

Οταν είδε ο Διογένης κρατικούς ταμίες να έχουν πιάσει κάποιον που είχε κλέψει ένα μπουκάλι, παρατήρησε:

“Οι μεγάλοι κλέφτες έχουν συλλάβει το μικρό κλέφτη”.

Ρώτησε κάποιος τον Διογένη ποιός πόλης είναι πολίτης κι αυτός απάντησε:

“Είμαι πολίτης του κόσμου”

Ο Πλάτωνας επέπληξε κάποιον, γιατί έπαιζε κύβους. Εκείνος δικαιολογήθηκε:

“Τα ποσά που παίζω στο παιχνίδι είναι ασήμαντα”

Ο Πλάτωνας παρατήρησε:

“Η συνήθεια όμως να παίζεις δεν είναι καθόλου κάτι ασήμαντο”

ΜΟΡΤΕΝ ΜΠΡΑΣΚ: «Η ΤΕΛΕΙΑ ΖΩΗ

του Γουίλιαμ Σίντις»

Η άγνωστη ιστορία του ανθρώπου με το υψηλότερο IQ

Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα, που προσκαλεί τον αναγνώστη σ' ένα ταξίδι πίσω στο χρόνο εξερευνώντας την άγνωστη ζωή μιας παραγνωρισμένης ιδιοφυΐας. Ο Γουίλιαμ Σίντις είναι ένα πραγματικό πρόσωπο, που έζησε στις αρχές του 20ου αιώνα στις ΗΠΑ. Ο Μόρτεν Μπράσκ σκιαγραφεί την πολυτάραχη ζωή του...

Έμαθε να διαβάζει μόνος του, όταν ήταν μόλις δεκαοκτώ μηνών. Στα οκτώ του γνώριζε οκτώ γλώσσες και στα έντεκα γράφτηκε στο Χάρβαρντ και έδωσε διάλεξη για τον τετραδιάστατο χώρο στη Μαθηματική Εταιρία του Πανεπιστημίου. Έγραψε το δικό του βιβλίο γεωμετρίας στα αρχαία ελληνικά... Γιατί λοιπόν μια τέτοια χαρισματική προσωπικότητα πέθανε μόνος, φτωχός και ξεχασμένος από όλους;

Στην προσωπικότητα του Γουίλιαμ Σίντις βασίστηκε ο ρόλος που ενσάρκωσε ο Ματ Ντέιμον στην περίφημη ταινία «Ο ξεχωριστός Γουίλ Χάντιγκ» του Γκας Βαν Σαντ.

ΕΛΛΗ ΠΑΠΠΑ: «Ο ΠΛΑΤΩΝΑΣ στην εποχή μας»

Μια γενναία προσπάθεια για σύγχρονη ανάγνωση του πλατωνικού έργου... Ο Πλάτωνας στην εποχή μας είναι μια πρόταση για επιστροφή στις διδαχές και τα κείμενα του Έλληνα φιλόσοφου και ιδιαίτερα της πολιτειολογίας του, προκειμένου να αντικρύσουμε με μια άλλη ματιά υπό το πρίσμα της πλατωνικής σκέψης τα κρίσιμα διλημμάτα και τις σκοτεινές αντιφάσεις της εποχής μας. Η Έλλη Παππά προσπάθησε να τοποθετήσει το φιλόσοφο στον 20 αιώνα έχοντας επίγνωση των εμπειριών και των προκαταλήψεων του σύγχρονου αναγνώστη.

Κυκλοφορούν από τις εκδόσεις «ΚΕΔΡΟΣ», Γ. Γενναδίου 3, Αθήνα .Τηλ. 210.38 02 007-210 38 09 712

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Β. ΚΟΥΤΣΟΘΩΔΩΡΟΣ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

Σιγώσα και Υφέρπουσα Ζωδιακή Διδαχή

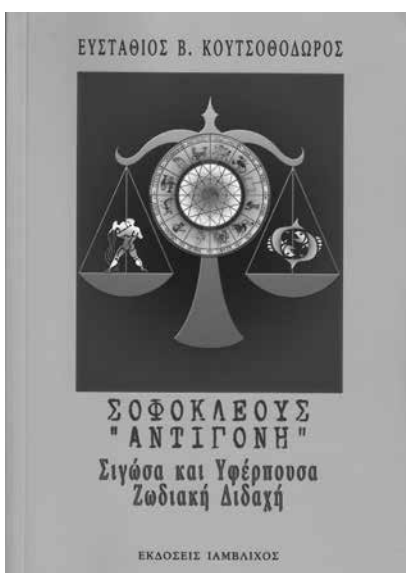
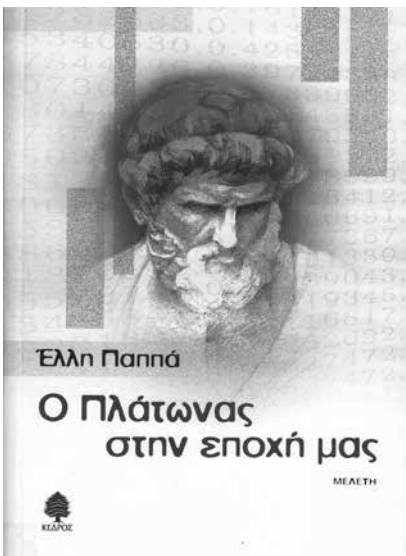
Με εφόδιο την τριαντάχρονη μελέτη της εσωτερικής φιλοσοφικής παράδοσης, ο συγγραφέας επιχειρεί μια εις βάθος ανάλυση ενός από τα σπουδαιότερα κείμενα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, της τραγωδίας «Αντιγόνη» του Σοφοκλή. Στο πρόσωπο της πρωταγωνίστριας του ομώνυμου δράματος Αντιγόνης, ο μνημένος στα μυστήρια κορυφαίος τραγικός, ο Σοφοκλής, εναρμονίζει υποδειγματικά και, για τούτο, διαχρονικά τις όψεις της Αγάπης και της Σοφίας, παρέχοντας Ζώσα και ενεργό εικόνα του Ολοκληρωμένου, ΤΕΛΕΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Η ζωδιακή ανάλυση της τραγωδίας συνοδεύεται και από παράλληλη παρουσίαση των ζωδιακών αντιστοιχιών στη ζωή και τις περιπέτειες του Ηρακλή, του Οδυσσέα και του Οιδίποδα.

Κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις «ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ», Βαλτετσίου 41, Τ.Κ 106 81 ΑΘΗΝΑ.

Τηλ. 210 3807828

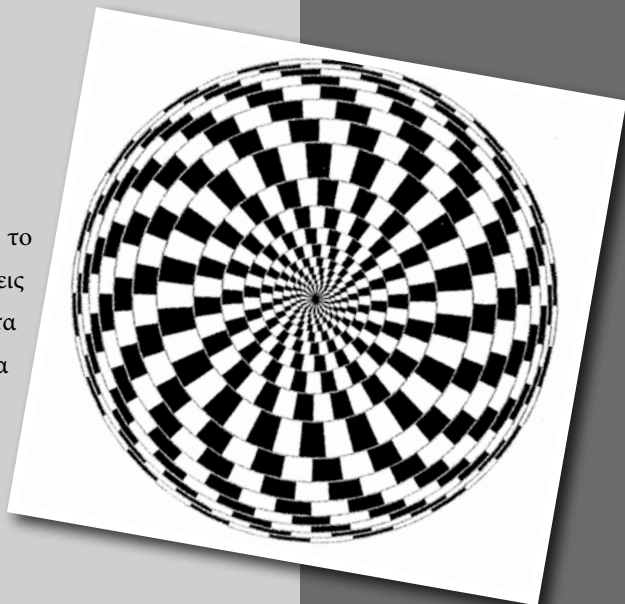
βιβλιο
παρου
σιαση

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Η πλάνη των αισθήσεων

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται το περιβάλλον του με οδηγό το νου και τις πέντε αισθήσεις του. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι αισθήσεις μας είναι τα “παράθυρα” του νου, απ’ όπου ο εγκέφαλός μας λαμβάνει τα ερεθίσματα, τα μεταφράζει και προσπαθεί να κατανοήσει το περιβάλλον αλλά και τον ίδιο μας τον εαυτό. Μας λένε όμως οι αισθήσεις και ο νους όλη την αλήθεια; Ας δούμε μερικά παραδείγματα που αποδεικνύουν το αντίθετο!

Ραβδοσκοπία: Η κρυφή τέχνη της αναζήτησης

Κάποτε, όχι πολλά χρόνια πριν, η εικόνα ενός ανθρώπου που περπατούσε κρατώντας ένα διχαλωτό ξύλο και έψαχνε για νερό ήταν πολύ οικεία. Θα τη συναντούσαμε σε διάφορα μέρη του κόσμου και σίγουρα στη χώρα μας, όπου ο συγκεκριμένος άνθρωπος ασκούσε ουσιαστικά ένα λειτούργημα υποδεικνύοντας όχι μόνο πηγές ζωής αλλά και τόπους κατάλληλους, για να χτιστούν ναοί και πόλεις. Η ραβδοσκοπία εξακολουθεί να χρησιμοποιείται έως τις μέρες μας και να προξενεί το ενδιαφέρον ερευνητών, καθώς και του ευρύτερου κοινού που επιθυμεί να γνωρίσει τα μυστικά αυτής της μεθόδου.

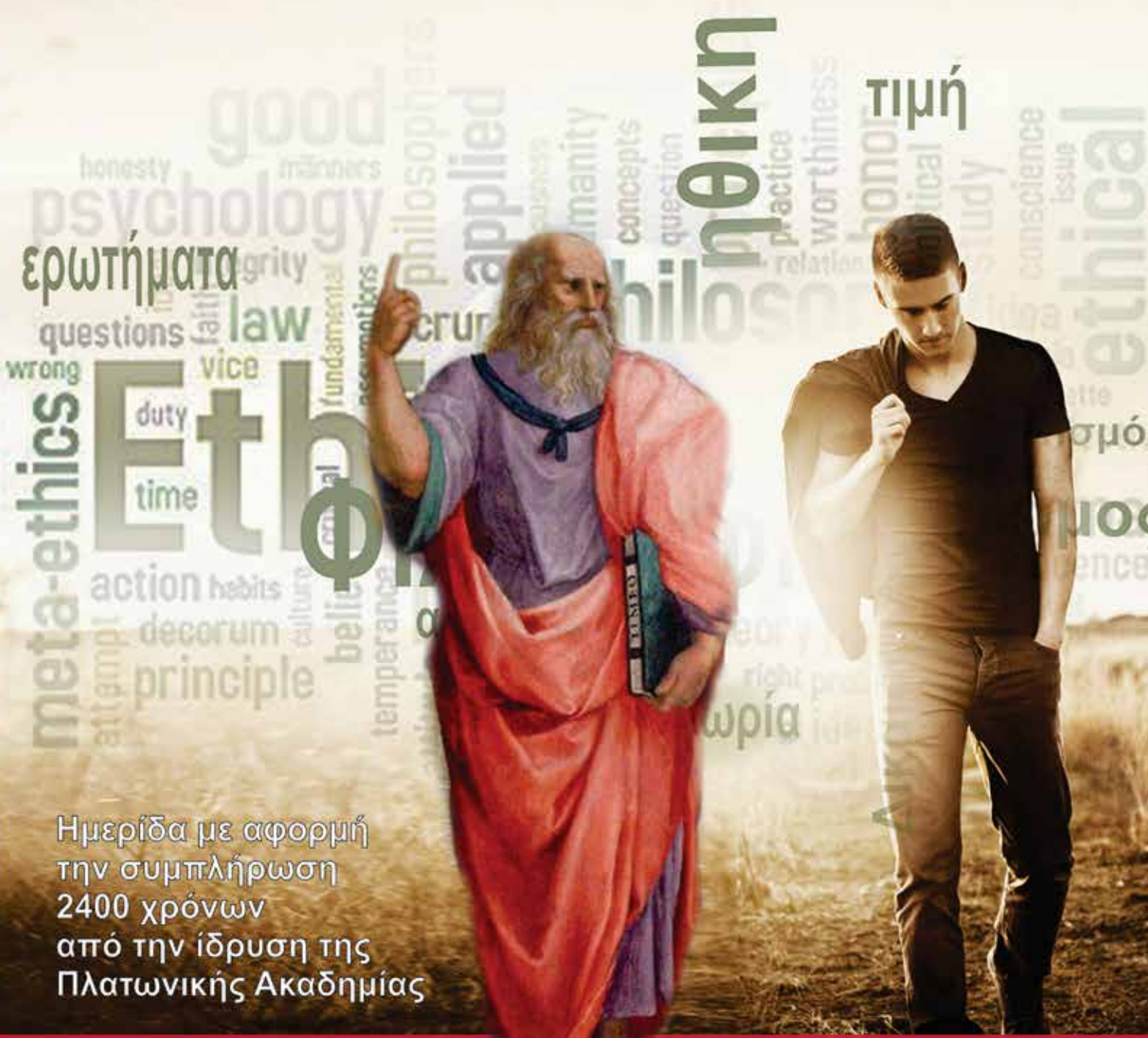
Μινωικός Υπολογιστής!

Ένα ακόμη κομμάτι τείνει να προστεθεί στο μεγάλο παζλ της άγνωστης ιστορίας του ανθρώπου, και οι εκπλήξεις μέσα από το φάσμα της χαμένης γνώσης του παρελθόντος συνεχίζονται...

Σε μία πρόσφατη παρουσίαση βιβλίου ο ερευνητής αιγαιακών γραφών Δρ. Μηνάς Τσικριτσής αναλύει τα ευρήματά του σχετικά με το πρώτο ηλιακό ρολόι και αναλογικό υπολογιστή που μετρά τον χρόνο, προσδιορίζει γεωγραφικό πλάτος και προβλέπει σεληνιακές εκλείψεις! Μάλιστα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του, προηγείται του μηχανισμού των Αντικυθήρων κατά 1.400 χρόνια.

24 ώρες η φιλοσοφία στη ζωή αιώνες η Ακαδημία ζωντανή

Ημερίδα με αφορμή
την συμπλήρωση
2400 χρόνων
από την ίδρυση της
Πλατωνικής Ακαδημίας

ημερίδα **20 Νοεμβρίου** **2013** στις **20.00 μμ.**
Υπό την αιγίδα της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την Unesco

IANOS
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
IANOS: Σταδίου 24, Αθήνα